

Hương Đạo

TIẾNG NÓI VÀ NHỊP CẦU LIÊN LẠC CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN
2018-2022

SỐ MÙA ĐÔNG 2020

Mừng Giáng Sinh 2020 & Năm Mới 2021

Văn phòng HĐTN và BBT báo Liên Lạc

Kính Chúc:

***Quý Trưởng, anh chị em Hướng Đạo cùng gia đình,
thân hữu và độc giả báo Liên Lạc Giáng Sinh 2020 an lành,
Năm Mới 2021 vui tươi, hạnh phúc và nhiều may mắn.***

Đoàn tụ - Hưởng lành

hưởng đạo trường niên - gần bó

<i>Liên Lạc số mùa Đông</i>	<i>trang 01</i>
<i>Chúc mừng Giáng Sinh & Năm mới</i>	<i>02</i>
<i>Mục lục</i>	<i>03</i>
<i>Thư ngỏ Văn Phòng HĐTN</i>	<i>04</i>
<i>Thương tiếc Tr. Nguyễn Tấn Tiến</i>	<i>06</i>
<i>Mùa Giáng Sinh lại trở về</i>	<i>08</i>
<i>Trang thơ (GiaoLe chuyển đăng)</i>	<i>13</i>
<i>Món quà Giáng Sinh</i>	<i>14</i>
<i>Một ngày HĐ – Một đời HĐ</i>	<i>16</i>
<i>Giận mắt khôn</i>	<i>20</i>
<i>Tình Làng Nghĩa Xóm</i>	<i>24</i>
<i>Một ngày - Một năm và Một đời người</i>	<i>25</i>
<i>Rừng Hương Đạo Trường Niên</i>	<i>26</i>
<i>Người Trưởng cuối mà HĐVN còn có được:</i>	
<i>- Trưởng Lê Xuân Hùng</i>	<i>28</i>
<i>Trang thơ Ý Nga</i>	<i>34</i>
<i>Viện Dưỡng Lão</i>	<i>35</i>
<i>2020 Friendsgiving Meeting</i>	<i>40</i>
<i>Sưu tầm về tuổi 80</i>	<i>42</i>
<i>Mỡ Làng – Củi lửa</i>	<i>44</i>
<i>Thông báo:</i>	
<i>- Trại Bách Hợp IV</i>	<i>45</i>
<i>- Thành lập Xóm BH Bạch Mã TX</i>	<i>46</i>
<i>Danh sách các đơn vị HĐTN (tính đến 12 / 2020)</i>	<i>47</i>
<i>Cái ngày sáng sủa (Bài hát)</i>	<i>48</i>
<i>Lễ hội Thu – Đông</i>	<i>49</i>
<i>Trang bìa sau</i>	<i>50</i>

PHU TRÁCH THỰC HIỆN

Nguyễn Tăng Bình

CÔNG TÁC TRONG SỐ BÁO NÀY

phạmminhlan – giaole
 trầnxuânđức - trândinhphước
 trìnhmỹphương – ngọc minh
 tôvănphước - minhtrang
 nguyễnxuânhuê - hồđăng
 nguyễnmạnhkym - mado
 caongọccường - bầuchương
 du an - nhândịnh - hùngđào
 ýnga - đadiệusiêngnăng
 gấuchămchỉ - beotậttâm
 madothuhương – o-henry
 trầncôngbảo – điệplục
 nguyễntrungtường – đấtnâu

BÀI VỞ, THƯ TÍN XIN GỬI VÉ:

ĐỊA CHỈ VĂN PHÒNG HĐTN
 13502 Paysen Dr.
 Westminster, CA 92683

EMAIL : hdtvn1822@yahoo.com
 ĐIỆN THOẠI : (714) 722-5119 (VPT)
 (214) 403-1923 (VPP/Báo LL)
 WEB SITE : www.hdtvn.net

CỦI LỬA YẾM TRO BÁO LIÊN LẠC XIN GỬI VÉ TRƯỞNG PHU TRÁCH TÀI CHÁNH CỦA BBT:

Hương Nguyễn.
 4119 Lake Cypress Cir.
 Houston, TX 77068

NHÓM THỰC HIỆN

Xuânđức - Gấu chămchỉ: Ấn loát + phát hành
 Tăngbình - Beo tậttâm : Trình bày
 Duyđến - Lạcđà bênhí : Kỹ thuật
 Mado – Vànhkhuyên yêuđời : Tài chánh
 Vũchương : Website

BÁO LIÊN LẠC CHẤM THÀNH CẢM TẠ VÀ ĐỒNG THỜI XIN PHÉP QUÝ TÁC GIẢ VỀ NHỮNG BÀI VỞ,
 TRANH ẢNH TỪ SÁCH BÁO, INTERNET... MÀ BAN BIÊN TẬP ĐÃ TRÍCH ĐĂNG TRONG SỐ BÁO NÀY.

Thư gửi Liên Lạc mùa Đông 2020

Kính thưa quý Trưởng Niên !

Nóng nảy, bực tức thái quá thì sẽ mất tinh táo, dễ dẫn đến mắc sai lầm. Đừng để “Giận quá mất khôn”, đó là lời khuyên mà ông bà xưa truyền dạy lại, chưa bao giờ lời răn dạy ấy lại mất đi ý nghĩa !!!

Trong bối cảnh dịch bệnh, thiên tai, những xáo trộn trong nội tình anh em Hướng Đạo, ... diễn ra khắp nơi.

Khi mùa Đông về, Hướng Đạo Trưởng Niên chúng ta học được gì từ câu tục ngữ "Giận Quá Mất Khôn" và câu chuyện của Thành Cát Tư Hãn sau đây?

Khi cuộc sống ngày càng bộn bề, trước những áp lực thì sự giận ấy lại càng trở nên dễ bộc phát hơn và dẫn đến những hậu quả đáng tiếc. Đó không chỉ là hậu quả trên bình diện công việc hay những mối giao tiếp, mà quan trọng hơn đó là những hậu quả trên bình diện hạnh phúc và niềm tin nơi tâm hồn mỗi con người trong cuộc sống hiện đại.

Mỗi người ngay từ khi mới sinh ra đều mang đủ các loại cảm xúc mà con người cần có. Nó tương ứng với hỷ là vui mừng, nộ tức nóng giận, ái là yêu thương, ố là thù hận, tham là tham lam, sân là đố kỵ và cuối cùng là si nghĩa si mê cái gì đó. Trong số những cảm xúc ấy, nóng giận chính là một “kẻ thù” giấu mặt có thể gây ảnh hưởng không nhỏ đến cuộc sống của chúng ta. Một cơn giận quá trớn sẽ tạo ra sai lầm không thể cứu vãn.

Khi cơn giận nổi lên và chúng ta không thể kiềm chế thì điều gì sẽ xảy ra? Tính xấu không còn được che đậy : la hét, đay nghiến, đập phá, thậm chí là lao vào giằng co, .v.v.! Điều này không chỉ ảnh hưởng đến công việc chung mà có khi còn gây đảo lộn đến cuộc sống hiện tại. Thử nghĩ khi quá tức giận, máu thuẫn đầy lên cao trào không kiềm chế được, và nếu cứ tiếp tục giận dữ một cách vô tội vạ như thế, thì sớm muộn gì các mối giao tiếp cũng dần dần rạn nứt. Cuối cùng là bản thân phải chấp nhận sống trong lạc lõng và cô đơn. Đó quả thật là một trạng thái không mấy tốt đẹp. Một người lãnh đạo có thể không hài lòng và trút giận lên cộng sự của mình, đồng nghiệp xung đột lẫn nhau vì bất đồng quan điểm, những cặp đôi cãi vã hoặc bạn bè cũng có thể chọc giận nhau vì một nguyên nhân nào đó... Đây đều là những mối quan hệ cần thiết trong cuộc sống hàng ngày. Tuy nhiên, nó lại cũng là những mối quan hệ dễ đổ vỡ nhất.

Khi nóng giận và không thể kiềm chế. Người ta luôn có xu hướng trút điều đó lên người khác và dễ chịu vì hành động này. Bản năng thôi thúc phải "xả đi và khá hả dạ khi làm nó" !!!

Tuy nhiên, khi cơn giận qua đi và bình tâm suy nghĩ lại. Hối hận ư? Đã quá muộn màng cho tất cả những gì đã gây ra rồi. Lời nói và hành động tiếp theo cũng sẽ không cứu vớt lại được nữa. Đổ vỡ một tình thân nào đó là cái kết đã định trước.

Tôi kể quý Trưởng nghe một câu chuyện đọc trên Internet, cũ đọc trên Internet nhưng không cũ. Nội dung cũ nhưng bài học mà nó mang lại chưa bao giờ là lỗi thời.

“Thành Cát Tư Hãn là một vị vua Mông Cổ nổi tiếng hiếu chiến và nóng tính. Ông có

một con chim ưng rất quý, đi đâu cũng mang theo bên mình. Một hôm, ông nổi hứng đi săn và mang theo con chim ưng vào rừng xanh. Ông tách đoàn với đám quân lính vì không muốn trở nên cẩu kính với bọn họ. Ông đã quen thuộc với khu rừng này và muốn khám phá một chút.

Sau một ngày dài rong ruổi, ông khát như bỏng cả cổ họng nhưng mọi dòng suối đều cạn khô trước cái nóng dữ dội của ngày hè. May thay, ông nhìn thấy một dòng nước nhỏ chảy ra từ phía tảng đá bên bờ suối. Ông biết rằng nước này chảy ra từ một dòng sông hay cái hồ ở trên kia. Thành Cát Tư Hãn lấy chiếc cốc bằng bạc luôn mang theo bên mình hứng từng giọt nước cho đến khi gần đầy. Ông hào hứng đưa lên miệng định uống thì con chim ưng bay đến hất cốc nước đổ xuống.

Ông rất tức giận nhưng vì quá yêu quý con chim nên ông cho rằng có lẽ nó cũng khát nước. Ông cúi xuống nhặt chiếc cốc lên, lau sạch bụi đất và tiếp tục hứng nước. Lần này, khi nước chỉ mới được nửa cốc, con chim ưng lại lao đến tấn công và làm đổ nước lần nữa. Dù rất quý con chim nhưng ông thật không thể chấp nhận sự vô lễ của nó, nhất là khi ông đang vô cùng khát nước. Và có thể rằng, ai đó đằng xa sẽ thấy và học lại với đám quân sĩ của ông rằng một vị vua vĩ đại không thuần hóa nổi một con chim.

Lần này, ông rút kiếm ra khỏi vỏ, mắt canh chừng dòng nước chảy, còn mắt kia để ý con chim trong cốc và sắp uống thì con chim lại bay lên và lao vào hất kiếm đâm thủng lồng ngực con

Khi quay lại, nhà vua phát khe đá hẹp mà không thể nhét lên thượng nguồn để tìm được Thành Cát Tư Hãn tìm thấy một xác con rắn độc. Nếu lỡ uống

Nhà vua đứng lặng người, quên cả chuyện. Hóa ra chim ưng vì cứu ông mới hết lần này đến lần khác làm đổ chén nước. Trong đầu ông hiện lên hình ảnh xác con chim tội nghiệp đang nằm trên đất lạnh. Ông trở lại khe đá, nhẹ nhàng đỡ xác con vật tội nghiệp lên tay, đặt nó vào túi săn rồi lên ngựa phi thẳng về cung.

Sau đó, Thành Cát ra lệnh làm một bức tượng con chim bằng vàng, trên cánh khắc dòng chữ: **"Thậm chí, khi một người bạn làm điều gì đó anh không thích, người đó vẫn cứ là bạn của anh"**. Cánh còn lại ghi **"Bất cứ hành động nào được thực hiện trong sự giận dữ đều là hành động đưa đến sự thất bại"**.

Kính thưa quý Trường Niên,

Bản thân tôi, Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên vừa qua, nếu không kèm chế, nếu không từng 7 lần hít thở thật sâu, viết xoá đọc lại 7 lần trước khi gửi email đến một đơn vị HĐTN mà tôi cho là xúc phạm đến danh dự của tôi, thì một chuyện "nhỏ như con thỏ đã bị xé to". Sau đó mọi chuyện kết thúc êm đẹp. Hóa ra, đó chỉ là một trục trặc kỹ thuật, lỗi về phần tôi, gửi sai địa chỉ điện thư. Ôi ! Lỗi tại tôi. Lỗi tại tôi mọi đàng... !!!

Có một câu nói : "Sự giận dữ chẳng giúp ích gì được cho ta, mà còn khiến ta phải mất đi những Tình Thân vốn rất tốt đẹp. Giận dữ là bản năng, nhưng biết kiềm chế cơn giận lại là bản lĩnh".

Thân Kính Bắt Tay Trái Quý Trường.
Gấu Chằm Chỉ - Trần Xuân Đức

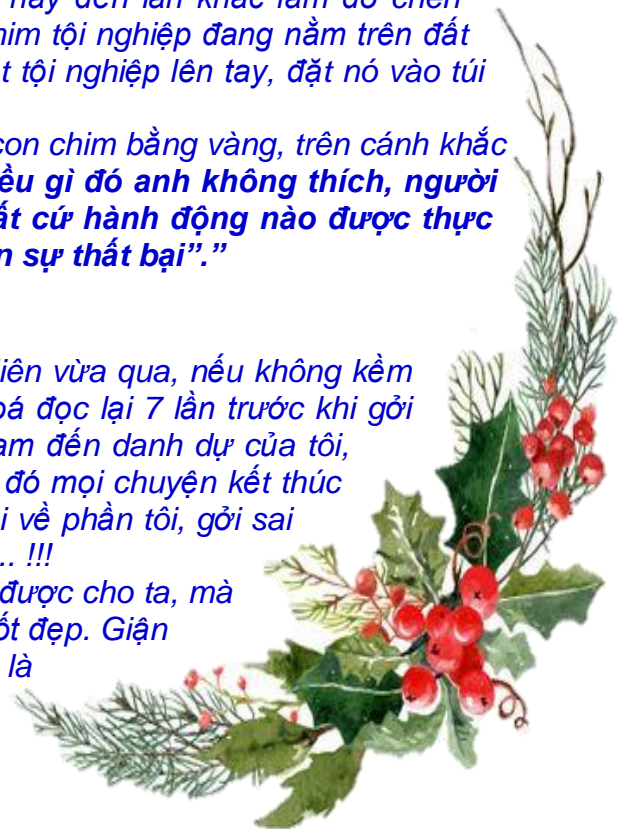

nhặt chiếc cốc và lại hứng nước, một lần nữa, con chim lại bay lên và lao vào hất kiếm đâm thủng lồng ngực con

Hiện chiếc cốc đã rớt xuống giữa khe đá hẹp mà không thể nhét lên thượng nguồn để tìm được Thành Cát Tư Hãn tìm thấy một xác con rắn độc. Nếu lỡ uống

con khát và chột hiểu thông tất cả mọi chuyện. Hóa ra chim ưng vì cứu ông mới hết lần này đến lần khác làm đổ chén nước. Trong đầu ông hiện lên hình ảnh xác con chim tội nghiệp đang nằm trên đất lạnh. Ông trở lại khe đá, nhẹ nhàng đỡ xác con vật tội nghiệp lên tay, đặt nó vào túi săn rồi lên ngựa phi thẳng về cung.

Sau đó, Thành Cát ra lệnh làm một bức tượng con chim bằng vàng, trên cánh khắc dòng chữ: **"Thậm chí, khi một người bạn làm điều gì đó anh không thích, người đó vẫn cứ là bạn của anh"**. Cánh còn lại ghi **"Bất cứ hành động nào được thực hiện trong sự giận dữ đều là hành động đưa đến sự thất bại"**.

Thương tiếc Trường

"I have gone home."

Kính thưa Quý Thân Bằng Quyển Thuộc và Bạn Hữu,

Thay mặt Mẹ, anh em tôi rất đau buồn kính báo Ba của chúng tôi là Ông Nguyễn Tấn Tiến vừa mãn phần vào lúc 6 giờ chiều thứ Ba 15 tháng 12 năm 2020, tại bệnh viện Fountain Valley Regional Hospital. Sau cơn bạo bệnh viêm phổi cấp tính vì siêu vi trùng COVID-19. Hưởng thọ 61 tuổi.

Dịch cúm COVID-19 làm khốn khó nhiều người, nhưng riêng trường hợp Ba của chúng tôi không thể nào tưởng tượng được. Siêu vi trùng COVID-19 đã hoành hành quá nhanh cơ thể của Ba chúng tôi. Không gia đình nào có thể sẵn sàng để đối phó như trường hợp nguy kịch của Ba chúng tôi.

Ngay những giây phút Ba chúng tôi từ biệt cõi trần, những bạn hướng đạo đã chuyển nhau tin đau lòng để mong sao tìm được phương cách an ủi và giúp đỡ gia đình chúng tôi trong lúc đau khổ tận cùng này.

Như mọi người quen biết, hay gặp Ba chúng tôi trong các sinh hoạt hướng đạo. Ba chúng tôi yêu thích và tin tuyệt đối lý tưởng phong trào. Thật là hạnh phúc cho Ba chúng tôi trong những giây phút cuối cùng của cuộc đời được nghe những lời tiễn biệt chân tình đầy thương yêu của các trưởng trong gia đình hướng đạo.

Trong giây phút hấp hối, âm thanh của iPhone bên giường bệnh Ba chúng tôi đã nghe được các trưởng cất cao hát vang bài Nguồn Thật và vài phút sau đó tim đập những nhịp chậm dần và ngừng hẳn.

Anh em tôi tin rằng Ba chúng tôi đã biết giờ lên đường đã điểm. Ba chúng tôi đã thanh thản ra đi.

Vào thời điểm đó, Ba chúng tôi biết người vợ thân yêu và hai con sẽ được bình an.
Vào giây phút định mệnh đó Ba chúng tôi biết đến lúc ra đi không còn gì để hối tiếc.
Anh em tôi chân thành cảm ơn các trưởng và bạn hữu đã chia buồn, cầu nguyện và tâm
hướng về Ba chúng tôi và gia đình tôi.

Anh Em tôi rất biết ơn khi nhận được tình thương và sự chăm lo đặc biệt nơi gia đình
hướng đạo. Một gia đình như ngày nào Ba Mẹ chúng tôi mới gặp nhau ở trại tị nạn Galang.

Anh em tôi sẽ tiếp tục cập nhật chương trình tang lễ trên trang Facebook của Ba trong
những ngày tới. Xin vui lòng chuyển lá thư này đến những ai đã quen và biết Ba.

Thương Kính,
Hạnh, Kevin và David

....

Dear Friends and Family,

It is with a heavy heart that we write this to inform everyone that our father, Nguyễn
Tấn Tiến, passed away on December 15, 2020 at 6:00 PM at just 61 years old after losing his
battle to COVID-19 at Fountain Valley Regional Hospital.

This pandemic has been difficult for many, but it is extremely inconceivable how quickly
this virus caused chaos in our father's body. No family is normally equipped to handle such an
urgent hospitalization.

As quickly as he passed, our friends in Scouting mobilized even faster in order to provide
the support and care our family needed in this difficult time. If you knew our father, it is very
likely that you met him through Scouting, as a majority of his life story revolved around Hướng
Đạo. He deeply loved and believed in the movement, so we know it was truly a blessing for him
to hear our voices and the voices of his Scouting family during the last hours of his life.

As we sang the words to "Nguồn Thật" with the speaker phone at his bedside, our
father's heart came to a stop. We believe that was the moment he knew he could let go...

The moment he knew his wife and sons would be okay...

The moment he knew he could leave without any regrets.

We would like to thank everyone who has reached out to our family with thoughts,
prayers, and condolences. We appreciate the love and support we have received, especially from
our family and Hướng Đạo community -- the same community in which our mother and father
met, years ago in Galang.

We will continue to post updates about funeral services on his Facebook page in the
upcoming days. Please help us inform all who knew him by sharing this post.

With Love,

Hanh, Kevin, and David

Minh Trang - Munich

Vui đời Hương Đạo * Sinh hoạt đời thường

Tuyển tập

Chuyện Việt vui buồn

Trích tuyển tập: “ *Chuyện Việt Vui Buồn* ”
Vui đời HĐ - Sinh hoạt đời thường của
nhà văn Hương Đạo Trưởng Niên - Chi Nhánh Đức:
Oanh Oanh Hùng Khí - Nguyễn Thị MinhTrang

Giáng Sinh lại trở về

Lật bật lại đến ngày Giáng Sinh và Tết Dương Lịch.

Ở đây Âu Châu cũng như nước Đức nói chung. Tiểu Bang Bayern, thành phố Munich nơi chúng tôi cư ngụ nói riêng, so với các Tiểu Bang khác thì đây mỗi năm có rất nhiều ngày nghỉ Lễ cũng như lịch nghỉ hè của các trường học. Thời gian nghỉ hè và nghỉ Lễ ít nhiều không giống nhau, lý do nếu thu xếp cùng một thời gian thì...triệu triệu chiếc xe sẽ ứ đọng ngoài xa lộ (dân Đức nổi tiếng đi nghỉ hè).

Từ đầu năm, nào là Tết Dương Lịch, Lễ Ba Vua, mùa Hóa Trang, Phục Sinh, Lao Động, Chúa sống lại, Các Thánh, Đức Mẹ về trời, Quốc Khánh, Tiết Thanh Minh rồi lại... Giáng Sinh .v.v. và .v.v.

Sơ sơ gần đây là có đến 8 tới 10 ngày nghỉ Lễ cộng thêm 25 tới 30 ngày (tùy từng hãng) cho nhân viên nghỉ phép thường niên, vậy mà nhất nhất ngày Lễ nào dân bản xứ cũng ăn, cũng uống tung bừng, chưa nói đến cứ vào chiều thứ sáu mỗi tuần lại Hurra!... Hai ngày cuối tuần... lại nghỉ!

Mùa Giáng Sinh cũng không ngoại lệ chút nào mà còn là Lễ lớn trong năm, bắt đầu từ 20 tháng 12 trở đi kéo dài cho đến qua tết Dương Lịch ở đây còn ăn, còn uống, còn yến tiệc nhiều hơn nữa.

Nào là hãng xưởng sau một năm dài làm việc... phải liên hoan với nhân viên, nào là bạn bè lấy cờ hết năm... Tây cũng đãi nhau, nào là những gia đình con cái lớn đã ra riêng và đi làm, xa hay gần cũng mặc, mấy ngày này cũng ăn... mừng cả nhà đoàn tụ.

Ngoài cây thông chung trong nhà đầy ắp quà cáp, hoa đèn dây kim tuyến muôn màu. Các nước Mỹ, Úc, Canada có gì đặc biệt trong ngày Giáng Sinh? Xin các bạn vui lòng kể cho chúng tôi được biết.

Xứ Đức ở đây nói riêng, đến mùa Giáng Sinh hầu hết nhà nào cũng ghé tiệm để mua về... nhiều thì một thùng độ 5 ký, còn ít cũng gọi là 2 ký tròn tròn bánh Nürnberger Lebkuchen nổi tiếng sản xuất ở thành phố Nürnberg, đương nhiên bánh này chỉ bán trong mùa Giáng sinh đến cuối năm là chấm dứt. Bánh rất ngon trong nào là bơ, đường, trứng, mật ong, quế, hồi, mút chanh, cam, hạt dẻ xay mịn, ngoài phủ kín những dừa, Sôcôla đắng hay dịu, trắng hay nâu, cắn vào một miếng...cảm thấy bánh mềm, ngọt dịu tan thơm trong miệng.

Thành phố này cũng được đa số người trên thế giới biết đến nếu các bạn

đã từng xem phim “Vụ án Nürnberg “. Phim đã dàn dựng lại cảnh tòa án Quốc Tế xử tội Hitler, những chứng nhân cũng là nạn nhân đã may mắn sống sót và tài tử người Đức lừng danh Maximilian Schell trong vai người Luật Sư biện hộ đã diễn xuất thật xuất thần, phần thưởng ông mang về lúc đó là một giải Oscar.

Trở lại mùa Giáng Sinh, ngoài loại bánh kể trên hầu như mọi nhà đều biết và tự làm những chiếc bánh nhỏ nhỏ gọi là Plätzchen, gồm nhiều thứ và nhiều loại, nhiều tên: loại bánh bơ, loại phết mút dâu, loại chuyên mùi quế, loại chỉ toàn là dừa, loại hạt dẻ với Sôcôla phủ đầy, loại chỉ toàn Mazipan .v.v.

Lý do chính mà ai cũng làm được là để làm tuy mất rất nhiều thời gian và công sức. Những chiếc bánh bé tí vừa bằng một hay hai ngón tay mà phải nhồi bột, ép khuôn, nướng xong đem ra còn phết mút hay phủ Sôcôla hoặc đường màu. Hoàn thành xong một hai ký là đã qua nửa ngày. Vào tiệm bánh mua thử... một ký loại ngon số 1 thì phải trả từ 30€ đến 40€ (tương đương 50US Dollar Mỹ... mà thôi). Còn loại thường (rất tệ) thì cũng đã 15€ một ký, ăn vào chỉ mùi... đường, bột và mỡ trừu. Bởi mắc như vậy mà suốt hai tuần dài ăn một hai ký không bỏ... răng, lớp lại còn làm quà cho bạn bè, hàng xóm, gia đình nên những vật dụng cần thiết để hoàn thành các thứ bánh này khi vào siêu thị bạn sẽ thấy ai cũng chờ... thùng Carton chứ không đựng vài ba túi nylon lẻ tẻ.

Bánh trái được làm xong thông thường trước ngày 6 tháng 12, ngày này được gọi là ngày Ông Già Noel đi khắp nơi phát quà. Ông xuất hiện khắp hang cùng ngõ hẹp: từ trường học, tư gia, hãng xưởng, tiệm buôn, quán xá, có ông mặc đúng điệu với râu nón, áo đỏ, ủng đen, đeo trên lưng đầy những bánh trái hay quà gói sẵn, cũng có ông Noel ...nghèo do sinh viên hay học sinh đi làm kiếm thêm chút tiền đi học nên bộ vó... ở trên thì đúng điệu nhưng... dưới thì mặc quần Jean! Có ông thay vì đôi ủng đen thì mang ... đại đôi giày Bata, có ông còn bị đám nhỏ nhìn ra là... Ba của mình! Có ông còn bị nhận diện vì hóa trang không kỹ nên thay vì gọi là ông già Noel thì nhân viên trong hãng gọi ngay là Peter hay Maier rất vui. Mấy năm gần đây còn có ông già Noel leo cây, leo tường lưng cũng đầy ắp quà, người ta cười và cho rằng đó là mấy người... ở trên cao mà nhà không có thang máy.

Món thứ nữa trong mùa Giáng Sinh cũng không thể thiếu sót khi dọn lên bàn là loại bánh Stollen, tôi không rõ xuất xứ từ nước nào nhưng đặc biệt từ nước Áo sản xuất là được xem như là... thượng hảo hạng, bánh cũng từ bột, bơ, đường, đặc biệt là cho vào đó ít rượu Rum trộn lẫn mút cam, chanh, nho khô, mật ong quăn lại thon dài như Buche Noel bên Pháp rồi mang nướng vàng, chờ nguội rắc đường bột phủ trắng xóa. Khi ăn cắt lát mỏng... để bên cạnh một ly cà phê Espresso hay Cappuccino sản xuất chính gốc từ Ý tà lồ ... là ngon hết biết luôn.

Chưa hết! Cứ bước vào nhà ai lúc này hay đang rảo bộ ngoài phố xem ngắm không khí của mấy ngày này thì mùi rượu vang nóng Glühwein bay thơm ngào ngạt. Loại rượu như vang đỏ nhưng chỉ uống nóng, khi nấu thì cho thêm vào cam tươi và quế, dĩ nhiên cũng chỉ uống trong mùa Giáng Sinh mà thôi.

Thế nhưng...Lebkuchen, Plätzchen, Stollen hay Glühwein chỉ là những món ăn... chơi dành khi khách khứa tới thăm, bạn bè tạt ngang tặng quà nhâm nhi đôi ba phút hoặc giờ cà phê, bánh ngọt như dân Ảng Lê vào lúc xế, nếu bạn

ghé nhà ai vào những lúc này thì cũng thấy dọn mồi như nhau (giống bên nhà dọn mứt món vào ba ngày Tết).

Bây giờ mồi bạn thường thức những món... ăn thiệt.

Cũng từ Giáng Sinh trở đi, dân Đức ăn mừng hết ngỗng quay, ngang quay, gà tây đút lò, những chị vịt mập ú ù cũng quay tuốt luốt (bởi ngày thường họ đã ăn biết bao là bò, heo, thỏ, bồ câu hay chim cút quay). Các “chị” ngỗng, ngang, gà tây hay vịt cồ mua về làm lại thật sạch, lấy bộ đồ lòng ra nếu là đông lạnh, còn tươi thì lá gan bự chẳng kia sẽ được xay mịn cho vào gia vị với mỡ heo, ít rượu nấu là mang đi hấp làm món Paté Gan ăn với bánh mì. Còn mấy “chị” thì lại được nhét trở lại đầy một bụng nào là táo tươi, vỏ quít, nho khô, quế, hồi, củ hành nhỏ như hành hương bên nhà nếm nếm gia vị xong đầu vào đáy thì may kín lại, cuối cùng mang mật ong ra phết đều ngoài lớp da óng ả kia xong là đưa vào lò nướng....

Khách được mời đến dự hay bữa ăn gia đình đoàn tụ thường là có món trứng cá nổi tiếng của xứ Nga (Kaviar) bỏ lên trên những khoanh cá Lachs quán tròn như một nụ hoa hồng và trái chút ít thì kèm trong tay là ly Champagne đang sủi tăm xem như khai vị, nhâm nhi tán gẫu cho đến dọn lên món nóng, đây là món Knodel, có hai loại khác nhau: một là dùng bánh mì đã cũ cắt mỏng nhồi chung với trứng và sữa tươi cho tí hành lá tiêu muối, vỏ viên to bằng nắm tay mang đi luộc, hai là khoai tây đã chín xay mịn cũng nhồi với

sữa và bột mì, vỏ viên chỉ có đặc biệt là cho vào giữa những viên khoai này là ít ba chỉ chiên vàng ngậy, luộc xong thì rắc tí hành lá cho đẹp, kèm theo đó là một đĩa bắp sù màu tím đã làm chua sẵn trong hủ hay trong hộp, mang ra nấu nóng với tí quế bột, đã có trên bàn chén sốt nóng hồi, mọi người chỉ chờ câu nói chúc ăn ngon là cho sốt vào đĩa....thường thức..., đó là món ngỗng quay ăn với Knodel và bắp sù tím chua. Phải nói là ..tuyệt lắm! Chưa kể ra còn có Fondue đồ biển, Fondue ngọt với Sôcôla, những anh tôm hùm to to là... ăn chung với salad, bánh mì phết bơ, muối với hành lá nướng dòn tan.

Có bạn Á Châu có lần gặp nhau chung trong lần dự tiệc đã hỏi tôi: rồi cơm của mình bao giờ mới dọn lên? Câu hỏi khó trả lời vì cơm của mình sẽ không hạp và không đúng điệu trong những món ăn tây phương.

Ăn, ăn và ... ăn mãi từ Giáng Sinh đến Tết Dương Lịch. Ờ hê, ngày nào cũng ăn cũng uống, cũng cụng Champagne hay Bier quảng cáo luôn Bier ở xứ Bayern này có tới 6 hay 7 hãng lớn, hãng nào cũng nổi tiếng và có từ 800 đến 900 năm nay. Từ đời ông cố đến ông nội đến ông cha rồi sang đời con đời cháu đời chác...Đến đây mà không uống thử những loại Bier ở đây cũng là một thiếu sót lớn lao. Chưa kể mỗi năm vào tháng 10 còn có một hội uống Bier lớn nhất thế giới Oktoberfest tổ chức cứ từ tuần cuối tháng 9 đến qua tháng 10 các hãng Bier mang ra một loại ngon, mạnh và rất đặc biệt đựng trong những cái ly một lít, thu hút trong vòng hai tuần lễ năm nào thống kê cũng cho biết trên dưới 6 triệu du khách khắp nơi và dân bản xứ ghé thăm.

Rồi qua năm mới, soi mình lại trong gương... hết hồn... hời hợt chạy ra phố tìm mua vài bộ quần áo mới...nhích hơn bộ cũ vài ba phân... rộng, chẹp miệng thở than... năm cũ đã ăn quá sức là nhiều!

Nhưng... trở lại chuyện Giáng Sinh, nói gì thì nói cái ăn cái uống chỉ là chuyện bên lề. Cái mà nhà nhà hăm hở mua, vác về, lớn bè đều muốn ghé mắt nhìn xem người gói đã có nhớ ghi tên mình lên chưa? Cái mà được đặt

để ngay trong phòng khách hay một nơi ai nấy đều nhìn thấy. Chưa nói thì các bạn đã biết ngay là cây Giáng Sinh rồi phải không?

Tôi ở Đà Lạt, xứ thông đầy dãy nên mỗi mùa Giáng Sinh về là thật nhiều kỷ niệm. Khi sang ở nơi này mới thấy thêm là ở đó không khác với tây phương này bao nhiêu. Mùa Giáng Sinh đến, không khí thật lạnh, nhiệt độ xuống khoảng 1 độ dương, mặt nước trên hồ Xuân Hương đã đóng một lớp băng nhẹ mỏng, mờ mờ, ảo ảo thật là đẹp, người người khăn áo, găng tay, giầy ấm đầy đủ vậy mà khi ra đường vẫn phải xuýt xoa, thú vị nhất cho những ai ghiền thuốc lá thì gạt gù sau khi rít vào một hơi dài... tẩm tặc khen không nơi nào hút thuốc ngon và thắm như nơi đây!

Lại đi xa quá rồi, quay trở lại cây Giáng Sinh ở Đà Lạt. Chúng tôi cũng chuẩn bị hai tuần trước đó một cây thông nhỏ, quà cũng gói xong bày đầy dưới gốc, gia đình công giáo còn có máng cỏ và Chúa Hải Đồng, đầy trên cành là những dây kim tuyến, trái pha lê màu sắc rực rỡ, người có đạo hay không cũng đi nhà thờ rồi đến khuya trở về mới thường thức gà quay, bánh mì, salat. Tôi còn nhớ lúc đó chỉ thường thức rượi dâu ngọt và nhẹ, chưa có năm nào say mềm như ở đây.

Giáng Sinh ở Đà Lạt chỉ khác nơi này là không hề thấy cảnh tuyết rơi phủ đầy trắng xóa lối đi, người người quần áo mùa đông thật ấm tràn ra đường, nhưng đến khuya tan lễ là quay về đoàn tụ với gia đình chứ không ồn ào như chúng tôi xưa kia.

Tôi vẫn nằm mơ nhiều lần được về Đà Lạt rong chơi khắp nơi trong mùa Giáng Sinh, thấy mình lên sân Cù, xuống hồ Than Thở, lên Thác Cam Ly, cứ lên núi xuống đèo mà không hề mỏi mệt. Đâu đâu cũng thấy hàng thông đứng rữ trơ mình ngóng gió. Tôi nhìn thấy những người thân, bạn bè quen thuộc thấp thoáng dưới tàng cây, mặt áp mặt, tay trong tay, hàng thông kia mãi mãi và muôn đời là chứng nhân trung thành dễ thương cho những cặp tình nhân đã và đang yêu nhau.

Nhìn đây, những trái thông già tí tách rơi rụng, phủ đầy dưới gốc, ta cứ tìm cứ nhặt mang về những trái gai nở đầy như những ánh sao phết lên một lớp sơn không màu bóng bẩy, bây giờ bạn cứ treo lên những thân nhánh nhỏ của cành thông, trải đầy dưới gốc, hình ảnh tuyệt đẹp này cứ làm cho ta muốn ngắm mãi không thôi.

Cây thông cũng có nhiều bài hát mà bài quen thuộc ai cũng ngâm nga :

Mời các bạn với dân Đức cùng hát bài O Tannenbaum...

O Tannenbaum, O Tannenbaum

Wie treu sind deine Blätter!.....

với dân Mỹ hay Anh lê: O Christmas tree

O Christmas tree, O Christmas tree

How loyal are your leaves!.....

Hay anh Phú Lang Sa: Mon beau sapin

Mon beau sapin. Roi des forêts

Que j'aime ta verdure!.....

Xem ra ai ai cũng hát được và hát thông thuộc bài hát này khi mùa Giáng Sinh hiện về.

Tiếng thông reo vi vút, tiếng nhạc tự nhiên của không gian vô hình quyện lại, âm thanh của làn gió nhẹ, âm thanh như một cơn bão đang tới, lúc nào âm thanh này cũng xao xuyên hồn tôi. Thông là bạn hiểu mình hơn ai cả khi đi

lang thang một mình trong rừng vắng. Gốc thông già cũng là nơi nghỉ ngơi khi ta muốn tạm dừng chân. Thông réo vui nghiêng ngã rộn ràng khi người bạn đồng hành bên ta là người ta yêu thương nhất trên đời. Thông cũng là niềm vui khi đám trẻ con xúm xít nô đùa cười giỡn chạy nhảy tới lui.

Ôi! Hàng thông thân yêu, trải qua một thời gian dài có hơn một phần tư thế kỷ sống tha hương, tôi vẫn hình dung mồn mồn một cuộc sống thời thơ ấu, từ lúc sinh ra rồi lớn lên ở thành phố đó. Lắm lúc tôi có cảm giác như là hàng thông già này càng lúc càng bám chặt như keo vào trong bộ não của tôi.

Hình như thoáng phớt nhẹ như một bóng dáng đẹp vụt tới vụt đi.

Hình như cứ song song bên tôi trong mọi cử chỉ và hành động thường ngày.

Hình như cứ theo sau lưng tôi như một cái bóng... bóng đổ dài xuống mặt đường... đổ dài.. đổ dài...và tan dần khi nắng quái biến mất bên kia đồi núi.

Ôi! Thành phố thân thương của tôi.

Ôi! Hàng thông muôn đời của tôi.

Lòng cứ muốn níu kéo lại những gì đã đi qua, nhưng tiếc là ... đã đi qua lâu lắm rồi. Không có hề gì người ta vẫn nói là sống với kỷ niệm cũng là một niềm vui.....

Bánh trái ê hề, những chai rượu vang đỏ, trắng đã nằm sẵn ở đây, chờ người cầm đến ..khui ra..cụng ly và chúc tụng. Con ngỗng đã được quay chín vàng, óng ả, thơm phức lan tỏa khắp phòng ăn còn có hương vị của quế, vỏ quít và hoa hồi.

Nhạc Giáng Sinh thánh thót đâu đây, nhìn ra ngoài cửa sổ bông tuyết đã bắt đầu rơi nhẹ, từng đụn tuyết trắng như ánh sao đã bám nhanh vào khung kính trong veo. Còn tôi? Hình như mắt mình lại ướt ướt?

Đêm Giáng Sinh nơi xứ người, cây thông đã được phủ kín nào là hàng nến đỏ, ánh sáng lan tỏa rộng hết cả một góc phòng, ấm áp và thân tình làm sao. ...

Mời bạn cùng nâng ly với tôi, hãy lắng nghe tiếng trò chuyện rôm rả của những người thân trong gia đình, các con của tôi đang tươi cười kể lại suốt một năm... chuyện đường xa.

Đời sống ở đây quả là êm ấm, đầy đủ và nhiều hơn cái mình đã nghĩ và mơ ước. Tôi đã cầu xin mỗi lần trong đêm Giáng Sinh ..cầu cho tất cả con người sống trên thế gian này không còn lo âu, đói khổ và một mơ ước nhỏ nhoi sau cùng là ngày nào đó tôi sẽ về đứng cạnh hàng thông xưa (mặc kệ lúc đó tôi thật già và cây thông cũng đã cằn cỗi) để nghe hàng thông lại tí tê, giận hờn, kể lể những ngày dài tôi đã bỏ ra đi.

Minh Trang
Munich
Để nhớ những
mùa Giáng Sinh đã đi qua.

Thăm hỏi Bạn, biết rằng người còn đó
Nỗi mừng vui tràn ngập cõi lòng tôi
Cuộc đời này bao sóng gió, nổi trôi
Vui được biết, Bạn bình an vui sống

Đời trần thế ví như là huyễn mộng
Kiếp nhân sinh là sinh tử, tử sinh
Quý nhau chẳng chỉ ở một chữ Tình
Tình cha mẹ, tình vợ chồng, bè bạn

Tình cảm ấy ta không treo giá bán
Khi con tim không đơn vị đo lường
Bàn cân nào, cân được chữ Yêu Thương
Thế mới biết Thương Yêu là vô giá!

Cuộc đời dẫu đảo điên, nhiều dối trá
Nếu chúng ta thực sự mến thương nhau
Thì tiếc chi một lời nói, câu chào
Hãy trao gửi, sưởi ấm tình nhân thế

Có hơn không dù biết rằng chậm trễ
Vì con người ai cũng thích yêu thương
Được thương người và cũng được người thương
Hãy bày tỏ yêu thương dù có chậm

Bạn còn đó! Tôi còn đây! Mừng lắm!
Vì chúng ta còn cơ hội gặp nhau
Để trao nhau lời nói với câu chào
Đầy thân ái, đầy yêu thương, quý mến

Chuyện dĩ vãng, chuyện tương lai sắp đến
Hãy quên đi, xin nhớ hiện tại thôi
Nếu tâm bình trí lạc! Thế đủ rồi!
Người còn đó! Tôi còn đây! Phúc lắm!

Bạn cũ

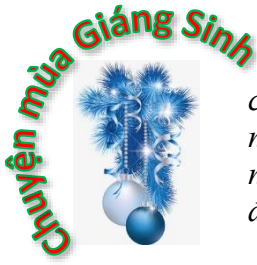

GiaoLe chuyển đăng

Tạ ơn đời hôm nay Tôi còn sống
Mắt còn nhìn, còn đọc được Emails
Đời còn vui, đâu đến nỗi cô liêu.
Thêm kiến thức, thêm từ tâm hỷ xả!

Tạ ơn các bạn gần xa
Hằng ngày chia sẻ cùng ta đủ điều.
Emails nhận được bao nhiêu
Là bao tình cảm thương yêu nồng nàn.

Giáng sinh ngày nay đã không còn là dịp lễ của những người theo đạo Thiên chúa. Khắp nơi trên thế giới, mọi người chào đón Giáng sinh như một mùa của những yêu thương, của sự đoàn tụ gia đình, của những quan tâm, sẽ chia giúp đỡ nhau. Hãy cùng toplist đọc những câu chuyện hay và ý nghĩa nhất về Giáng sinh để chúng ta có thể: sống chậm lại, nghĩ khác đi và yêu thương nhiều hơn bạn nhé.

Món quà Giáng Sinh.

Đây là truyện ngắn của nhà văn Mỹ nổi tiếng O-Henry. Truyện được xuất bản lần đầu vào ngày 10 tháng 4 năm 1906, không những được các độc giả phương Tây lúc bấy giờ yêu thích mà nó đã nhanh chóng được dịch sang nhiều thứ tiếng trên thế giới trong đó có Việt Nam. Câu chuyện có nội dung sâu sắc khiến người đọc không khỏi xúc động bồi hồi khi suy nghĩ về cuộc sống, về tình yêu, tình cảm vợ chồng.

Cả hai nhân vật trong câu chuyện đều là những người giàu lòng thương yêu, biết suy nghĩ cho người khác. Della và James là đôi vợ chồng trẻ tuy cuộc sống của họ còn nhiều vất vả nhưng họ luôn muốn dành cho nhau những gì tốt đẹp nhất, kể cả hi sinh lợi ích của bản thân. Những thách thức mà họ gặp phải khi bí mật mua quà Giáng Sinh cho nhau chính là điểm hấp dẫn của câu chuyện. Chúng ta hãy cùng đọc và cảm nhận, để rồi trân trọng những yêu thương đang ở cạnh bên mình.

Món quà Giáng Sinh

Một đồng tám mươi bảy xu, đúng như vậy. Hàng ngày, cô cố gắng tiêu thật ít tiền khi đi chợ. Cô đi loanh quanh tìm mua thứ thịt và rau rẻ nhất cho bữa ăn hàng ngày, ngay cả lúc cảm thấy hết sức mệt mỏi cô vẫn cố tìm kiếm. Tiết kiệm được đồng nào hay đồng đó. Della đếm lại số tiền ít ỏi một lần nữa. Không hề có sự nhầm lẫn, chỉ có một đồng tám mươi bảy xu và ngày mai sẽ là Lễ Giáng sinh. Cô sẽ không thể làm gì hơn, chỉ còn cách ngồi xuống và khóc mà thôi.

Ở đó, trong một căn phòng nhỏ, tồi tàn, cô đang nức nở. Della sống trong căn phòng nhỏ nghèo nàn này với chồng của cô, James Dillingham Young, ở thành phố NEW YORK. Họ có một phòng ngủ, một phòng tắm và một nhà bếp. James Dillingham Young may mắn hơn cô vì anh ấy có việc làm. Tuy vậy đó không phải là một công việc kiếm được nhiều tiền. Tiền thuê căn phòng này chiếm gần hết lương của anh ấy. Della đã cố gắng rất nhiều

để tìm một công việc nhưng vận may đã không mỉm cười với cô. Tuy nhiên, cô rất hạnh phúc khi ôm 'Jim', James Dillingham Young, trong tay mỗi khi anh trở về.

Della đã ngừng khóc. Cô lau khô mặt rồi đứng nhìn một chú mèo xám trên bức tường đồng màu với nó bên cạnh con đường tối ngoài cửa sổ. Ngày mai là Noel và cô chỉ còn một đồng tám mươi bảy xu để mua cho James của cô một món quà. Cô muốn mua một món quà thật sự có ý nghĩa, một thứ có thể biểu hiện được tất cả tình yêu cô dành cho anh. Della chợt xoay người chạy đến bên chiếc gương treo trên tường. Mắt cô sáng lên. Cho đến bây giờ, gia đình James Dillingham Young chỉ có hai vật quý giá nhất. Một thứ là chiếc đồng hồ vàng của Jim. Chiếc đồng hồ này trước đây thuộc sở hữu của cha anh ta và trước nữa là ông nội anh ta. Thứ còn lại là mái tóc của Della. Della thả nhanh mái tóc dài óng mượt xuống lưng. Thật tuyệt đẹp, không khác

nào như một chiếc áo khoác đang choàng qua người cô. Della cuộn tóc lên lại. Cô đứng lặng đi rồi thút thít một lát.

Della bước chậm rãi qua các cửa hàng dọc hai bên đường rồi dừng lại trước bảng hiệu "Madame Eloise" Tiếp cô là một phụ nữ mập mạp, bà ta chẳng có một chút vẻ "Eloise" nào cả. Della cất tiếng hỏi:

- Bà mua tóc tôi không?

- Tôi chuyên mua tóc mà - bà ta đáp và bảo: "Hãy bỏ nón ra cho tôi xem tóc của cô đi"

Suối tóc nâu đẹp tuyệt vời buông xuống.

- Hai mươi đồng - bà ta định giá, bàn tay nâng niu mái tóc óng ả.

- Hãy cắt nhanh đi! Và đưa tiền cho tôi - Della nói.

Hai giờ tiếp theo trôi qua nhanh chóng. Cô tìm mua quà cho James trong các cửa hiệu trong niềm vui khôn tả. Cuối cùng cô cũng chọn được một thứ. Đó là một sợi dây đồng hồ bằng vàng. James rất quý chiếc đồng hồ của mình nhưng rất tiếc là nó không có dây. Khi Della trông thấy sợi dây này cô biết rằng nó phải là của anh và cô phải mua nó. Cô trả hai mươi mốt đồng để mua và vội vã trở về nhà với tám mươi bảy xu còn lại. Đến nhà, Della ngắm mái tóc cực ngắn của mình trong gương và nghĩ thầm: "Mình có thể làm gì với nó đây?"

Nửa giờ tiếp theo cô nhanh chóng chuẩn bị mọi thứ. Xong Della lại ngắm nghía mình trong gương lần nữa. Tóc của cô bây giờ toàn những sợi quăn quăn khắp đầu. "Chúa ơi, mình trông như một con bé nữ sinh ấy!". Cô tự nhủ: "James sẽ nói gì khi thấy mình như thế này?" Bữa giờ tối, bữa ăn được chuẩn bị gần xong. Della hỏi hộp chờ đợi, hy vọng rằng mình vẫn còn xinh đẹp trong mắt James. Thế rồi cửa mở, James bước vào. Anh ấy trông rất gầy và cần có một cái áo khoác mới. James nhìn chăm chăm vào Della.

Cô không thể hiểu được anh đang nghĩ gì, cô sợ. Anh ta không giận dữ, cũng chẳng ngạc nhiên. Anh đứng đó, nhìn cô với ánh mắt kỳ lạ. Della chạy đến bên James òa khóc: "Đừng nhìn em như thế, anh yêu. Em bán tóc chỉ để

mua cho anh một món quà. Tóc sẽ dài ra mà. Em phải bán nó thôi, Jim à. Hãy nói "Giáng sinh vui vẻ", em có một món quà rất hay cho anh này!"

- Em đã cắt mất tóc rồi à? - James hỏi.

- Đúng thế, em đã cắt và bán rồi, vì vậy mà anh không còn yêu em nữa ư? em vẫn là em mà! - Della nói. James nhìn quanh rồi hỏi lại như một kẻ ngớ ngẩn:

- Em nói là em đã bán tóc à?

- Đúng, em đã nói vậy, vì em yêu anh!

Chúng ta có thể ăn tối được chưa, James?

Chợt James vòng tay ôm lấy Della và rút từ túi áo ra một vật gì đẩy đặt lên bàn.

- Anh yêu em, Della, dù cho tóc em ngắn hay dài. Hãy mở cái này ra em, sẽ hiểu tại sao khi này anh sẽ sờ đến vậy.

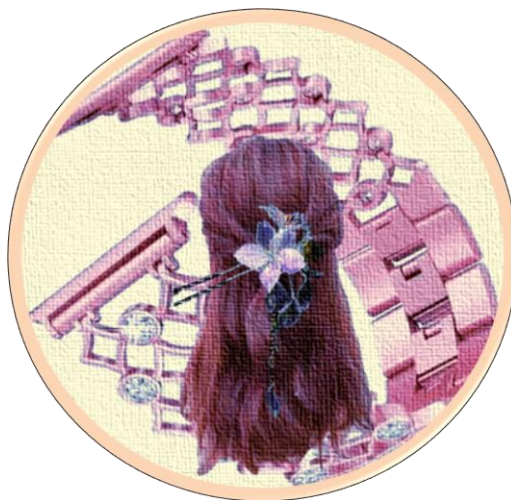
Della xé bỏ lớp giấy bọc ngoài và kêu lên sung sướng, liền sau đó những giọt nước mắt hạnh phúc rơi xuống. Trong đó là một bộ kẹp tóc, những chiếc kẹp dành cho mái tóc óng ả của Della. Cô đã mơ ước có được nó khi trông thấy lần đầu tiên qua cửa kính một gian hàng. Những cái kẹp rất đẹp và rất đắt tiền. Bây giờ chúng đã thuộc về cô nhưng tóc cô thì không còn đủ dài để kẹp nữa! Della nâng niu món quà, mắt tràn đầy hạnh phúc.

- Tóc em sẽ chóng dài ra thôi James - nói xong cô chợt nhớ đến dây đồng hồ vàng định tặng cho James và chạy đi lấy.

- Đẹp không anh? Em đã tìm kiếm khắp nơi đấy, giờ thì anh sẽ phải thích thú nhìn ngắm nó hàng trăm lần mỗi ngày thôi. Nhanh lên, đưa nó cho em, James, hãy nhìn nó với sợi dây mới này.

Nhưng James không làm theo lời Della. Anh ngồi xuống vòng tay ra sau đầu mỉm cười nói: "Della, hãy cắt những món quà này đi. Chúng thật đáng yêu. Em biết không, anh đã bán chiếc đồng hồ để mua kẹp cho em. Giờ thì chúng ta có thể bắt đầu bữa tối được rồi em yêu.

Tác giả: O-Henry
Nguồn Internet
Đấtnâu sưu tầm

Một ngày Hướng Đạo Một đời Hướng Đạo

ONCE A SCOUT, ALWAYS SCOUT
SCOUT UN JOUR, SCOUT TOUJOURS

Đề tưởng nhớ Trường Ngựa Chiu Khó Nguyễn Trung Thoại lìa Rừng
cách đây mười lăm năm (08 tháng 10, 2005 - 08 tháng 10, 2020)

Hiện nay Phong trào Hướng Đạo đang hoạt động ở hầu hết các quốc gia trên thế giới, ngoại trừ vài nước theo chế độ cộng sản thì chưa thấy xuất hiện hình thức sinh hoạt này. Đây là một phong trào giáo dục tốt, nhằm mục đích hướng dẫn thanh thiếu niên có cuộc sống lành mạnh và hữu ích cho xã hội. Khi đến với Hướng Đạo là xem như tham dự một cuộc chơi hoàn toàn tự nguyện. Tất cả rất đơn giản và hấp dẫn. Nhưng hiếm Hướng Đạo Sinh nào tham dự đến hết cuộc chơi. Hầu như, đa số bỏ ngang vì nhiều lý do khác nhau. Riêng, Trường Nguyễn Trung Thoại, tên Rừng Ngựa Chiu Khó là một trong rất ít hướng đạo sinh có mặt ở cuộc chơi từ đầu cho đến hơi thở cuối cùng.

Thấm thoát đã mười lăm năm Trường đã già từ cuộc chơi Hướng Đạo. Sự ra đi bất ngờ đã để lại rất nhiều thương tiếc cho anh chị em Hướng Đạo Việt Nam khắp nơi trên thế giới. Riêng, đối với gia đình tôi, Trường Nguyễn Trung Thoại là một tấm gương sáng, là động cơ thúc đẩy chúng tôi vững tiến trên bước đường hướng đạo, mà có đôi lúc tưởng chừng như đầu hàng vì những cam go, khó khăn và hoàn cảnh phức tạp tình cờ đưa đến.

Khi đọc bản tin trên Đặc San Liên Lạc số 55 phát hành vào tháng 9 năm 2005. Trên trang 3 "Lá Thư Mùa Hè", phần cuối "Gác mái chèo, cất cao tiếng gọi đò, dù là trong đêm vắng."

Tự nhiên tôi linh cảm có một điều gì là lạ và bất thường. Nhưng tôi không thể nào diễn tả được. Tôi liền Email để hỏi Trường Thoại

những thắc mắc của tôi về đoạn văn này. Có phải đây là số Đặc San Liên Lạc cuối cùng do Trường thực hiện hay không? Sau đó Đặc San sẽ được bàn giao lại cho một Trường khác phụ trách?

Trong khi chờ được trả lời, thì tôi được điện thoại của Trường Phạm Công Tâm, Làng Bách Hợp Hoa Thịnh Đồn gọi báo cho biết là Trường Nguyễn Trung Thoại đã ra đi đột ngột lúc 3 giờ rưỡi chiều ngày Thứ Bảy 8 tháng 10, năm 2005, tại Montréal, Québec, Canada. Nghe xong, tôi thấy bàng hoàng. Tại sao lại xảy ra cho một Trường HĐVN mà anh chị em thương quý? Bây giờ tôi mới hiểu được những gì Trường viết trong bản tin Liên Lạc số 55. Được coi như một lời trần trối đã được chuẩn bị trước cho một chuyến đi vào miền miền viễn. Tôi cũng không ngờ Trường đã từ già cuộc chơi hướng đạo quá nhanh, không kịp "Lúc thú vui này. Lòng càng quyến luyến anh em chúng mình. Lúc thú vui này. Lòng càng những muốn anh em thấu tình" với chị em Hướng Đạo Việt Nam.

Giữa Trường và gia đình tôi không hề quen biết trước. Tất cả chỉ trao đổi qua lại Email và đôi khi điện thoại thăm hỏi nhau. Một hôm, Trường Email cho biết sắp sang California. Tôi đã vội vàng trả lời ngay " Khi nào Trường qua nhớ điện thoại cho gia đình em biết. Tụi em bằng mọi cách sẽ đến thăm. Đây cũng là một vinh hạnh mà Trường dành cho gia đình em."

Khoảng đầu tháng 4, năm 2005, Trường Thoại báo tin đã đến Cali thăm gia đình người

con trai út là Nguyễn Trung Tường đang ở Thành Phố Walnut Creek. Tường nhắn với gia đình tôi cố gắng đến dùng bữa cơm trưa với anh chị nhé! Thú thật, bà xã tôi và tôi bận công ăn, việc làm. Còn con trai tôi thì đang đi học xa. Tuy nhiên, gia đình tôi cũng đã thu xếp để đến thăm Tường vì biết đến bao giờ mới có cơ hội được gặp.

Tôi nhớ, hôm đó là Chúa Nhật, ngày 3 tháng 4, năm 2005. Sau gần hai tiếng lái xe từ San José đi Walnut Creek, gia đình tôi đã được Tường cùng gia đình tiếp đón trong tình huynh đệ hướng đạo thật đầm ấm. Bữa ăn trưa rất đơn giản gồm các món Huế do gia đình Tường nấu và một ít thức ăn, bánh trái do gia đình tôi mua từ San José mang lên. Trong khi vừa ăn, vừa trao đổi nhiều câu chuyện.

Một Ngày Hướng Đạo - Một Đời Hướng Đạo

Tường nói về những năm tháng gian truân trong cuộc đời làm công chức. Tốt nghiệp Khoá I Học Viện Quốc Gia Hành Chánh vào năm 1956, cùng với cựu Thủ Tướng Nguyễn Bá Cẩn. Tường đã từng là Tỉnh Trưởng Tỉnh Quảng Trị. Một tỉnh thuộc vùng địa đầu giới tuyến từ năm 1968 đến năm 1970. Có lẽ Tường là một trong ít giới chức dân sự nắm giữ trọng trách đứng đầu một tỉnh? Thông thường những viên chức đứng đầu tỉnh hay quận đều do phía quân đội đảm trách. Chức vụ sau cùng là Phó Đồng Lý Văn Phòng Bộ Nội Vụ từ năm 1971-1975.

Ngoài nhiều huy chương và bằng tưởng lục nhận được, Tường còn được ân thưởng Đệ Ngũ Đảng Bảo Quốc Huân Chương. Một loại huy chương cao quý của Chính Phủ Việt Nam Cộng Hoà trao tặng cho những cá nhân có công trạng lớn, đóng góp quan trọng cho đất nước. Có thể nói Tường là một trong số rất ít công chức được danh dự trao thưởng loại huy chương đặc biệt này.

Tường tiếp tục kể qua về những sinh hoạt

của Hướng Đạo Việt Nam trước năm 1975. Tình cảm, cách đối xử giữa anh chị em Hướng Đạo với nhau rất chân thành, thấm thiết. Đôi lúc có những bất đồng. Nhưng vì sự nghiệp chung đã dẹp bỏ những tị hiềm, dẹp bỏ đi tự ái cá nhân, bỏ qua những khác biệt để cùng nhau chung sức xây dựng phong trào mỗi ngày, mỗi lớn mạnh hơn.

Vào lúc đó Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam được phát triển ở nhiều nơi. Hầu như khắp các tỉnh, thành phố đều có các đơn vị hướng đạo sinh hoạt vào cuối tuần. Những kỳ trại Đạo, Châu, Miền, Vùng toàn quốc được thường xuyên tổ chức đã nói lên sự lớn mạnh vững vàng của tương lai Hướng Đạo Việt Nam. Tuy nhiên, sau ngày 30 tháng 4, năm 1975, trụ sở Hội HĐVN, số 18 đường Bùi Chu, nằm đối diện Nhà Thờ Huyện Sĩ bị tịch thu. Hội HĐVN tự động giải tán. Mọi hoạt động liên quan đến hướng đạo coi như hoàn toàn không còn nữa! Tường rất quan tâm đến Hướng Đạo Trường Niên. Tường HĐVN kỳ cựu Mai Ngọc Liệu (sinh năm 1918)* và Tường cùng biên soạn quy ước sinh hoạt Hướng Đạo Trường Niên, nhằm mục đích giúp các anh chị em hướng đạo, hay những người lớn tuổi vẫn

còn yêu thích phong trào hướng đạo có cơ hội gần gũi với môi trường sinh hoạt này.

Ngoài ra, Tường đặc biệt nhấn mạnh là cần phải làm cách nào để phát triển Phong Trào Nữ Hướng Đạo trong sinh hoạt Hướng Đạo Việt Nam ở hải

ngoại, vì phong trào này ở các nơi có Hướng Đạo Việt Nam còn rất yếu và chưa được quan tâm, chú trọng lắm!

Tường còn là một thành viên quan trọng trong Hội Nghị Costa Mesa vào đầu Tháng Bảy, năm 1983, nhằm tái hoạt động Hướng Đạo Việt Nam tại hải ngoại. Sau hội nghị này, một cơ chế được hình thành với danh xưng là Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo VN Trường được mời giữ trách nhiệm Phó Chủ Tịch và Cố vấn HDTU/HĐVN cho đến khi lìa rừng.

(Hội ngộ cùng gia đình Tường Nguyễn Trung Thoại tại Walnut Creek City)

nào phai nhòa, dù đã trải qua bao năm tháng thăng trầm, trôi nổi gần hết một kiếp người.

Giờ này đây chắc là Trưởng đã gặp Người sáng lập ra phong trào Hướng Đạo Thế Giới, Lord Robert Baden-Powell, và những Trưởng kỳ cựu khác, cũng như tất cả các Anh Chị Em Hướng Đạo Việt Nam đã hy sinh cho sự phát triển và phổ biến Phong Trào Hướng Đạo tại Việt Nam.

Hiện nay, tại Sài Gòn và một vài tỉnh đã thấy những sinh hoạt giống Hướng Đạo trước kia. Vào cuối tuần xuất hiện những bộ đồng phục Hướng Đạo ở Công Viên Tao Đàn, Nghĩa Trang Mạc Đĩnh Chi cũ, công viên trên đường đi vào Phi Trường Tân Sơn Nhất. Nhiều khoá huấn luyện về kỹ năng Hướng Đạo, nghề Trưởng, chuyên hiệu Rừng đã được mở ra. Một số trưởng có điều kiện đã tham dự các khoá huấn luyện ở Thái Lan, Phi Luật tân, Úc Đại lợi... Những kỳ trại lớn tổ chức rất quy mô được nhiều anh chị em tham dự như:

Trại Hẹn Bạn Bách Việt (Bách Việt Jamboree, Huynh Đệ - Đồng Tâm) tổ chức từ 22/07/2010 đến 25/07 2010 tại khu du lịch Đại Nam Tỉnh Bình Dương. Kỷ niệm 80 năm thành lập Hướng Đạo Việt Nam (1930 - 2010).

-Trại Hẹn Bạn Hẹn Lực - Đồng Tiến 2015 (Vietnam Scouts Jamboree.) Kỷ niệm 85 năm thành lập HĐVN(1930 -2015) được chuẩn bị công phu hàng mấy tháng ròng rã. Trại dự trù sẽ có trên 5000 anh chị em HDS khắp nơi gồm: Huế, Đà Nẵng, Cần Thơ, Daklak, Sài Gòn, Quảng Nam, Ninh Thuận...tham dự.

Lúc đầu định tổ chức tại Tỉnh Bình Dương từ 16 tháng 07, năm 2015 đến 19 tháng 07, năm 2015. Sau đó, giờ chót đổi địa điểm đến Tỉnh Đồng Nai, trong khu Du Lịch Bửu Long. Nhưng sắp đến ngày khai mạc đã phải hủy bỏ

bất ngờ vì chính quyền địa phương ra lệnh giải tán mà không cho biết lý do. Điều này làm anh chị em hướng đạo ngỡ ngàng, tiêu tan bao nhiêu hy vọng của ngày thắt chặt mối dây lớn nhất mà bao trái tim hướng đạo nhiệt thành của anh chị em trên mọi miền đất nước hằng mong đợi.

Tuy nhiên, sau đó các đơn vị phân tán mỏng và tự tổ chức kỷ niệm cho đơn vị mình. Áp dụng đúng điều luật thứ tám “HDS luôn luôn vui tươi trước mọi sự khó khăn.” Trưởng HĐ Phi Luật Tân JR Pangilinan đã phát biểu: **“ Đây là một điều kỳ diệu Hướng Đạo. Khi tinh thần Hướng Đạo đã lên cao không ai có thể ngăn nó lại. ”**

Hy vọng trong một tương lai không xa lắm. Chính quyền sẽ chấp thuận cho phong trào hướng đạo chính thức được hoạt động trở lại, khi đã không còn nghi ngại và nhận thức được:

Đây là một phong trào giáo dục tốt về đức dục, trí dục, thể chất. Phong trào mang lại cho Thanh Thiếu Niên những sinh hoạt lành mạnh, một sân chơi trong sáng giúp các em trở thành những công dân hữu dụng cho đất nước. Biết phục vụ nhân quần, xã hội và đóng góp tài trí cho việc kiến thiết một nước Việt Nam vững mạnh. Để từ đó, cùng sánh vai đi lên với các con Rồng Châu Á khác.

Điều này những ai thương mến và có tâm huyết với Phong Trào Hướng Đạo Việt Nam cũng đều mong muốn sớm được trở thành hiện thực.

Mong lắm thay!

**Trần Đình Phước, San José, CA
(Voi Chăn Chi - Đạo Phiên An, Châu Gia Định)**

(* Tr. Mai Ngọc Liệu lìa Rừng ngày 16/01/2018 tại Nam California. Hưởng đại thọ 100 tuổi.)

Kiến mất khăn!!!

Gấu Châm Chỉ - Trần Xuân Đức

Ông bà xưa thường nói "cái bệnh dễ chữa, cái tánh khó chữa" quả không sai. Đã tới cái tuổi Nhi Nhĩ Thuận, tức là ngoài 60 tuổi, cái tuổi như người ta đã con đàn cháu đống đầy nhà, ấy vậy mà cái tính nóng như lửa của Trần vẫn chưa thay đổi được. Mặc dù đã bao phen tự nhủ lòng, chẳng hay ho gì cái tính nóng nảy, gặp chuyện bất như ý là mặt đỏ phừng phừng, đầu óc u mê ám chướng, không còn kịp suy nghĩ chánh tả, chỉ hành xử theo bản năng, mà kết quả của những cái cách hành xử đó có hay ho gì cho cam.

Mùa đông năm nay trời lạnh sớm, khu cắm trại đã im tiếng lao xao của các em Hướng Đạo Sinh. Chỉ còn Trần ngồi một mình, người Trưởng cuối cùng vừa rời vòng lửa đi ngủ, trả lại không gian u tịch của đêm khuya, tiếng than thở nhỏ tí tách nho nhỏ, tung một vài hoa lửa bay nhẹ lên theo cơn gió thoảng qua. Tất cả làm cho lòng con người chùng xuống, những ý tưởng của ngày hoa niên chợt thoáng hiện, khiến Trần khẽ mỉm cười một mình. Khoát lại chiếc áo ấm. Nhớ mùa xuân năm đó.

Mùa xuân năm đó, sau khi anh Thiếu Trưởng nhập ngũ, Liên Đoàn quyết định giải tán Thiếu Đoàn đa số là những tên gà tồ, để thành lập một Kha Đoàn mới, chuẩn bị cho Trại Họp Bạn Giữ Vững 1970. Trần là Đội Trưởng Nhất, đặc cách lên Chánh Tuần Trưởng khi lên Kha. Đang là chú nhóc tí, tự nhiên lớn bổng lên thành "người lớn" trước mặt các em ... Nữ Hướng Đạo ! Ít nhất với cô bé mang kính cận. Đội Trưởng của Thiếu Đoàn Nhị Trưng mang khăn quàng tím của

Hội Nữ Hướng Đạo Việt Nam. Thời đó, Hướng Đạo Việt Nam (Hội Nam) vừa ban hành qui định mới về khăn quàng cho các Ngành. Vì vậy cái khăn quàng nâu mới toanh trên cổ, và 3 vạch vàng trên cầu vai của Trần đã là một sự kiện khiến cô bé tròn xoe đôi mắt. Dù gì Trần cũng là người dẫn dắt cô bé, em của một thằng bạn, đi Hướng Đạo, và còn được gởi gắm phải chăm sóc đặt biệt. Dù mỗi Chủ Nhật, Trần sinh hoạt ở Lăng Ông Bà Chiểu, còn cô bé thì sinh hoạt trong khuôn viên Trường Trung Học Nguyễn Bá Tòng tuốt ngoài Sài Gòn. Nhưng không sao, vì mỗi đứa có một chiếc Honda Dam hai bánh màu đỏ, để lâu lâu Trần phải phóng xe bạt mạng cho kịp giờ đón cô bé ... cùng chạy xe song song ... về nhà ! Chấm sóc đúng nghĩa bạn bè, bạn học, bạn Hướng Đạo là như vậy ở cái thời của Trần. Ngày qua ngày, tình cảm cũng nảy nở theo thời gian, chỉ cần hiểu bằng ánh mắt, bằng chuyện mưa nắng vu vơ, thêm vài màn phóng xe bạt mạng từ Trường Thánh Mẫu Gia Định ra tuốt Trường Nguyễn Bá Tòng Sài Gòn những buổi trưa tan học cho kịp... chạy xe song song ... về nhà cô bé, rồi thôi !

Cuối tháng 12 năm đó, sau bao công khó rèn luyện kỹ năng Hướng Đạo và nôn nao chờ đợi. Trại Họp Bạn Toàn Quốc Hướng Đạo Việt Nam, Giữ Vững 1970 Suối Tiên, Thủ Đức cũng đã đến ngày nhập trại. Kha Đoàn của Trần lên đất trại trước 1 tuần để chuẩn bị, và giúp Đạo Phiến An thực hiện Cổng Trại theo kiểu dáng Lăng Ông Bà Chiểu. Ra đi mang theo một chút nôn nao, không vì chuyện thi đua chuyên môn Hướng Đạo, cái đó thì Trần

và các Kha Sinh đã có một bụng từ Thiếu Đoàn Trương Công Định rồi, mà vì sẽ là lần đầu tiên được tự nhiên với cô bé giữa trời nước bao la. (Dĩ nhiên mộng vỡ tan tành, chỉ là tưởng tượng vì Luật Trại đâu cho phép. Mỗi Ngành mỗi Tiểu Trại, gặp nhau được trong những giờ Kết Thân cũng phải chạy tìm bờ hơi tai, trong một khu đất trại rộng mênh mông đầy các Trưởng Nghiêm Phép). Mộng vỡ tan tành thật sự sau khi Trại Hạp Bạn Giữ Vững bề mặt. Anh cô bé báo tin cho biết có một "chàng" Kha Yersin từ Đà Lạt xuống tìm thăm cô bé, "hai đứa" chuyện trò rí rít, vài lần sau đó còn xin phép Bồ Mẹ cho đưa nhau đi... ngã tư Bình Hoà... ăn chè sâm bở lượng nữa chứ (nguyên văn của anh cô bé - nghe mà sôi máu). Mọi chuyện rắc rối từ đó !

Một chiều mùa xuân, Trần lái xe Honda ra Hội Việt Mỹ đón cô bé quàng khăn tím. Giữa rừng học sinh học Anh Văn tan trường, cô bé xuất hiện với chiếc áo thun ngắn tay vàng rực, cặp kính long lanh, và mái tóc đuôi gà đung đưa, như một đóa hoa cúc vàng rực rỡ, tung tăng đến bên Trần. Bằng giọng ngạc nhiên, Trần hỏi :

- Sao hôm nay diện đẹp quá chừng dzậy ?

Và ... bằng giọng tung tung cô bé trả lời trống không :

- Cho ai chứ không phải ai đâu mà ham !

Chỉ có vậy, vô duyên vô cớ Trần bốc máu lên đầu, ù hai lỗ tai, óc không còn suy nghĩ. Nổ máy xe cái ầm, phóng ào ào bạt mạng để lại sau lưng đôi mắt tròn xoe ngạc nhiên. Trần phóng xe một mạch về đến nhà.

Ngày chiều hôm đó và nhiều ngày kế tiếp, đến nhà cô bé chỉ để chơi trò cút bắt. Trần ở nhà trước cô bé xuống nhà sau. Trần lết xuống nhà sau cô bé leo lên lầu. Trần lo ngại lên lầu cô bé ra nhà trước, ngồi xích đu... Coi như không có Trần trong mắt, dù là mắt cận thị.

Không năn nỉ được một câu, chẳng nói được lời nào (mà có lời nào kịp nói sau cái ngoe nguẩy). Khi ... con gái giận dai như đĩa.

Chẳng còn Hường Đạo. Chẳng còn Anh Em ... ruột thịt. Không còn gì hết !!!

Rồi ngày qua đi, đông tàn xuân lại đến. Lúc này Kha Đoàn của Trần, cũng như như nhiều Kha Đoàn khác thời bấy giờ, vang danh là Kha Phá (không phải Khai Phá như Châm Ngôn), ai sinh hoạt ở Lăng Ông Bà Chiểu mà không biết Kha Trường Sơn với các Tuần ... Xích Quỷ, Giao Chỉ, Lạc Long Quân phá như giặc. Riêng Tuần Trần Quang Diệu toàn con các Sĩ Quan từ Hường Đạo Quân Đội chuyển sang là hiền lành, và cũng là Tuần mà Trần chơi thân nhất. Cần phải nói rõ, thời đó Kha Đoàn sinh hoạt chú trọng vào Tuần Tự Trị. Anh Kha Trường đang là Quân Nhân tại ngũ, không ra sinh hoạt thường xuyên được nên giao cho Trần điều động mọi sinh hoạt. Không qua khóa huấn luyện cơ bản, thấy sao làm vậy mà làm bậy thì thường xuyên. Tuổi mới lớn, mọi mục tiêu sinh hoạt hướng tới cuối cùng cũng là... Con Gái !!! Mà con gái ở đây còn ai khác hơn Nữ Hường Đạo, đối tượng của các tên Kha nhát gái này. Chăm chú học chuyên môn cũng để "khoe tài" với các em Thiếu Nữ. Đi đâu cũng vác cây đàn trên vai cho ra điệu lãng tử. Mà ác hại thay, các em Thiếu Nữ cũng chịu nhìn các anh Kha Sinh bằng con mắt thiện cảm. Các chú Thiếu Sinh thì quá nhỏ dại dù đồng vai phải lứa, coi như em út. Các anh Tráng Sinh thì (giả vờ) nghiêm trang đạo mạo, các em gái gần sao nổi. Chính vì vậy mà các chị Thiếu Trưởng

Thiếu Nữ luôn luôn nhìn các các Kha Sinh bằng con mắt xét nét, nghi ngờ bầy gian ác. Trần bỗng nhiên trở thành liên lạc viên (hay điệp viên) giữa Kha Đoàn với các Thiếu Đoàn Nữ qua dáng vẻ dễ thương, thật thà ... chững chạc trong vai Chánh Tuần

Trường. Lấy thông tin xem các em cắm trại ở đâu, hấp dẫn nhất nếu đi cắm trại ở Vũng Tàu, Long Hải. Các Tuần cứ đi cắm trại gần đó, (ban ngày tìm cơ hội làm quen) đêm xuống (ngơ ngơ) xin chơi... lửa trại chung! Nghi ngờ thì nghi ngờ chứ các Trường đâu nở từ chối. Hướng Đạo mà !

Cũng vì lẽ đó mà thành tích của Kha Sinh lúc bấy giờ không chỉ là chuyên hiệu mang đầy tay áo, mà là bộ sưu tập Khăn Quàng, Huy Hiệu, băng Đạo, băng Đoàn, Đội và chữ ký. Dĩ nhiên toàn là của Nữ Hướng Đạo. Ấu cũng là một kỷ niệm đẹp.

Có một đơn vị Thiếu Nữ (bây giờ thì chịu, không nhớ được là Bắc Giang hay Hát Giang) sinh hoạt ở Nhà Thờ Thị Nghè, rất thân thiết và được các anh Kha lui tới nhiều nhất. Đến độ chị Thiếu Trường phải ngạc nhiên sao đi đâu cũng thấy cái đám Khăn Quàng Nâu này lò dò theo sau. Thậm chí riết rồi Thiếu Đoàn (?) vừa làm xong Nghi Thức Chia Tay đã thấy mặt. Thì ra các chàng phải lòng các em Thiếu Nữ không thấy mặt là không được. Nói là Kha Sinh cho nhẹ đi, chứ thật ra anh nào cũng đang học lớp 11, 12. Năm đó thi rớt Tú Tài là nhận được Lệnh Gọi Nhập Ngũ tức thì.

Tết năm 1972, Trần mời được một Đội của Thiếu Đoàn ấy chịu đi Picnic với Tuần Trần Quang Diệu, Mừng Bốn Tết ở Suối Tiên Thủ Đức (lại cũng là Suối Tiên huyền thoại!). Như đã nói ở trên, đây là Tuần mà Trần thân nhất nên năn nỉ Diệu (cô bạn thân, Đội sinh) rủ rê Đội đồng ý. Đúng ngày hẹn, cả bọn tập trung ở điểm hẹn, mọi thứ thuộc Tuần Kha đã chuẩn bị xong đâu đó. Nhưng không thấy bóng hồng nào xuất hiện ngoại trừ cô bạn thân của Trần. Có lẽ là Đội Trường sợ chị Thiếu Trường biết. Mà cũng có lẽ là cả Đội đổ ý vào giờ chót, vì thật ra các em kết "model" 3 Tuần quây kia hơn là cái Tuần hiền lành này. Cả bọn chưng hửng, một số bỏ về. Còn lại Lê Ngọc Tú (sau này đi Không Quân), Nguyễn

Đình Nam (sau này đi Hải Quân), Trần, và Diệu tiếp tục đi vì không muốn xui cả năm. Trục chỉ đến Suối Tiên, cả bọn lội thêm khoảng 2 cây số quanh co theo dòng suối vào tút bên trong (dòng suối ngoài Xa Lộ Biên Hoà nhỏ xíu nhưng càng vào sâu càng rộng). Vui đùa ca hát, leo cây hái dứa cho người đẹp, không ai muốn ăn bánh mì nên Trần rủ cô nàng Diệu lội ngược suối trở ra một khoảng, vào nhà dân mua khoai mì và mượn nồi ra nướng, luộc ăn trưa. Hai đứa cùng đi vui về.

Trong nhóm, Lê Ngọc Tú (Tuần Phó) là tên hiền lành ít nói nhất, cả buổi chỉ góp tiếng cười chứ cạy răng không nói. Ấy vậy mà người đẹp lại xoay ra chú ý. Và thế là định mệnh lại bắt đầu từ đây ! Xế trưa, trò chơi cuối cùng là viết câu Chúc Tết lên tờ tiền giấy và trao đổi kỷ niệm cho nhau. Tưởng là đưa cho Trần, cô nàng Diệu nhà ta lại đưa cho tên

Tú. Một cái nóng lổ mũi rồi nha !

Kế tiếp, Trần rủ Diệu

- Hai đứa mình đi trả nồi rồi về, Diệu.

Cô nàng trả lời khơi khơi :

- Hồi sáng đi với anh bây giờ em đi với anh Tú.

Trời! Trời! Trời !!! Công anh xúc tép nuôi cò! Trần tui bốc máu lên

đầu, ù hai lỗ tai, óc không còn suy nghĩ, ma đưa lối quỷ đưa đường, quăng cái nồi vào xuống suối, hét tướng :

Không đi thì quăng nồi, khỏi trả! (trời ơi, nghĩ lại què cùng mình, hành động đã làm, lời đã nói ra làm sao lấy lại, vậy mà lúc đó làm được, thiệt hết biết). Báo hại hai đứa Diệu, Tú đứng chết trân, tròn xoe đôi mắt nhìn Trần như quái vật. Còn tên Nam thì lui cui chạy theo lượm cái nồi đang trôi lênh bênh theo dòng suối đem đi trả. Từ đó không gian u ám, khí hậu nặng nề ụp xuống cho cả bốn, không ai nói với ai lời nào, mặc dù Trần đã nguội máu nóng rồi, đã biết mình vô lý, nhưng chưa biết làm sao mở lời.

Ra lấy xe, chị Diệu nhảy lên ngồi sau xe tên Tú (lại tên Tú) cong môi, chầu mỏ nguýt cho Trần một cái rồi ... từ đó chia tay !

Năm đó Tổng Động Viên, cả 3 nhập ngũ sau khi thi xong Tú Tài Đồi. Tú đi Mỹ học lái Trực Thăng, và với Diệu như bóng với hình. Nam lên Tàu về Cà Mau với Hải Quân Vùng 4. Trần vào quân trường Thủ Đức làm con bà phước mỗi Chủ Nhật tiếp tân, rồi sau đó xuôi ngược chinh chiến miền Cao Nguyên đất đỏ...

Lửa đã tàn. Chỉ còn chút than hồng âm ỉ. Giây phút này để gợi lại những kỷ niệm đời người. Nghĩ nhiều, nhớ nhiều đến những thất bại vì cái tật của mình ! Nhiều lắm ! Nghĩ về những Tình Thân mất ! Nhiều lần như thế nên đã tâm niệm mình sẽ... dịu lòng như chút lửa hồng trước mặt. Bao giờ được ???

TIN MỪNG

Trước ngày báo LL phát hành

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

Chúc Mừng (3) Trường

Voi Chí Nghĩa Đờ Phát Hai

Beo Tận Tâm Nguyễn Tăng Bình

Bô Câu Kiên Nhân Trần Bích Hường

Đã vượt qua cơn Đại Dịch COVID-19 và đang hồi phục sức khỏe

02-02-2021

Gắn Bó

Masked AND VACCINATED

Văn phòng trưởng HDTN, Gấu Châm Chỉ Trần Xuân Đức

Just a note fr. Ho Dang to say

Hope you get well soon!

Từ Hồ Đăng đến Quý Trường:

_ ĐỖ PHÁT HAI

_ NGUYỄN TĂNG BÌNH

_ TRẦN BÍCH HƯỜNG.

Ngoài 2 thiệp chúc mừng trên còn có những lời chia sẻ niềm vui bằng các phương tiện khác nhau như điện thư, tin nhắn, điện thoại, thiệp gọi qua bưu điện, hoa tươi, bánh trái ... đã gọi đến 3 Trường:

Đỗ Phát Hai – Nguyễn Tăng Bình – Trần Bích Hường
đã vượt qua đại dịch COVID-19

A.A.A... Tinh thần Hướng Đạo và Tinh người thật ấm áp trong mùa đông 2021 này.

Trong Tinh Làng Nghĩa Xóm.

Tàn thu sang Đông, những vật nặng thu nhẹ không đủ nóng để sưởi ấm không gian khi muôn triệu chiếc lá úa vàng phủ tràn mặt đất, bên cạnh những thân cây trơ cành trụi lá điểm những bông tuyết trắng ngần. Một thoáng băng khuâng suy gẫm về những tháng ngày thu đông năm nay vừa trôi qua trong tĩnh lặng. Trăng tháng tám vẫn tròn nhưng thiếu tiếng trống lân và những chiếc lồng đèn cùng tiếng reo vui.

Trung Thu, Halloween, Thanksgiving, Giáng Sinh, Năm Mới... vẫn hiện hữu trên khung lịch nhưng không có những ngày lễ hội tưng bừng trong cuộc sống. Trường Niên trong các Gia đình, Xóm, Làng đa phần vẫn bình an là điều mà chúng ta hằng cầu nguyện, chỉ tiếc rằng những chiếc khăn quàng tím vì an toàn chung về sức khỏe xã hội nên không thuận tiện quây quần bên nhau để hàn huyên tâm sự, để sẻ chia những tình cảm thân thương, để vui đùa sinh hoạt trong quỹ thời gian còn lại của cuộc đời.

Ước mong mùa Giáng Sinh 2020 và qua Năm Mới 2021 quả đất này sẽ bình an, nhân loại sẽ yên vui để cùng nhau tận hưởng những gì mà tạo hóa dành cho chúng ta. Mong thay.

Giáng Sinh an lành, Năm Mới vui tươi hạnh phúc luôn đến với Quý Trường, ACE Hướng Đạo Sinh, Gia đình cùng Thân Hữu và quý Độc giả.

Trân trọng Kính chúc.

Ban Biên tập báo Liên Lạc

CÁO LỖI: BBT/ Báo LL xin thành thật cáo lỗi cùng Quý Trường và toàn thể độc giả báo LL.

Báo Liên Lạc HĐTN số mùa Đông 2020 dự trù phát hành vào những ngày đầu Đông USA (Tuần lễ cuối tháng 12 -2020) với ước mong thường xuyên liên kết những thân tình "Gắn Bó" làm ấm lòng ACE HĐVN xa xứ mỗi khi Đông về, nhưng rất tiếc là số báo này không thực hiện được như ý muốn như những số báo trước đây. Lý do : Beo Tận Tâm phụ trách thực hiện tờ báo bất ngờ lâm trọng bệnh, sức khỏe suy giảm trầm trọng. Thật may

mắn Rừng HĐTN đã không tiến Thủ phụ trách báo LL lia Rừng vào thời khắc đó, nên hôm nay Beo Tận Tâm lại được cùng mọi người tiếp tục thắt chặt vòng tay thân ái trên từng trang báo LL này.

Xin gửi lời cảm tạ đến tất cả các huynh đệ tỷ muội đã thăm hỏi và góp lời cầu nguyện giúp Beo còn hiện hữu trên cõi nhân trần này, để cùng sinh hoạt với những tấm lòng nhân ái tràn đầy nghĩa tình.

Trân quý BTT.

Beo Tận Tâm – Nguyễn Tăng Bình

Một ngày - Một năm & Một đời người

Một ngày rất ngắn, ngắn đến mức chưa kịp được cái sáng sớm thì đã tới hoàng hôn.

Một năm thật ngắn, ngắn đến mức chưa kịp thưởng thức sắc màu đầu xuân thì đã tới sương thu.

Một cuộc đời rất ngắn, ngắn tới mức chưa kịp hưởng thụ những năm tháng đẹp thì người đã già rồi.

Luôn luôn đến quá nhanh mà hiểu ra thì quá muộn, cho nên chúng ta phải học cách trân trọng: trân trọng tình thân, tình bạn, tình đồng nghiệp, tình yêu, tình vợ chồng, tình phụ mẫu, tình đồng loại...

Vì một khi đã lướt qua, thì khó có thể gặp lại.

* Sau 20 tuổi thì đất khách và quê nhà giống nhau vì đi đến đâu cũng có thể thích ứng.

* Sau 30 tuổi thì ban ngày và ban đêm giống nhau vì mấy ngày mất ngủ cũng không sao.

* Sau 40 tuổi thì trình độ học vấn cao thấp giống nhau, học vấn thấp có khi kiếm tiền nhiều hơn.

* Sau 50 tuổi thì đẹp và xấu giống nhau vì lúc này có đẹp đến mấy cũng xuất hiện nếp nhăn và tàn nhang.

* Sau 60 tuổi thì làm quan lớn và quan bé giống nhau vì nghỉ hưu rồi cấp bậc giống nhau.

* Sau 70 tuổi thì nhà to và nhà nhỏ giống nhau vì xương khớp thoái hóa không thể đi được hết những không gian muốn đi.

* Sau 80 tuổi thì tiền nhiều và tiền ít giống nhau vì có tiêu cũng chẳng tiêu được bao nhiêu tiền.

* Sau 90 tuổi thì nam và nữ giống nhau vì không thể làm nổi chuyện gì nữa.

* Sau 100 tuổi thì nằm và đứng giống nhau vì đứng dậy cũng chẳng biết làm gì?

Vậy nên:

Trước hay sau, trẻ hay già, giàu hay nghèo, sang hay hèn dù là bất cứ ai hãy sống và giữ cho mình thứ tồn tại bất biến là : niềm tin, tình người và nhân nghĩa...

*Nguồn Internet
HÙNG ĐÀO
Chuyển đăng*

côngbềnchí nhữvăntrí

sóclạquan trườglườngcông

Trang “Thú Rừng Hương Đạo Trường Niên” hân hạnh đón chào các Thú Rừng Trường Niên về hội tụ.
A...A...A... những Thú Rừng Hương Đạo Trường Niên lưu dấu trên đất Liên lạc mùa Đông 2020

báođiềmdạmlêvănlệ

@ gấuhàihướcdươnggiểndạt

hảiatậntụy gregorngocquỳnh

sáosótsắng nguyễnthịâm

thiênnganhiệpthành trươngthịgần

rùavôtvữđìnhhoanh

sơncatậntâm trươngthuhương

THỦ RỪNG HĐT N

*Kính mời Quý Trường Niên tham gia Trang Thủ Rừng HĐT N.
 Cá nhân hay đơn vị tham gia xin liên lạc về hdtm.vn1822@yahoo.com
 Phone # (714)722-5119 (VPT) (214) 403-1923 (VPP+Báo LL).
 Mong sớm được hội tụ. Beo tận tâm phụ trách*

Bài LÝ KHÁNH HỒNG

Ở tuổi là thiếu sinh của một Đoàn Hướng Đạo. Vào những năm 1954, 1955, Hướng Đạo (HĐ) không phải chỉ mới lạ với chúng tôi, cái đám con nít. Mà cũng rất mới lạ, cho cả người lớn, cha mẹ chúng tôi.

Cái mới lạ bắt đầu, từ sự bắt đầu của một vùng đất nước đi vào một cuộc đổi thay lớn lao. Giống như dựng lại nước. Khai sinh ra nước Việt Nam Cộng Hòa. Miền Nam nước Việt. Sau chia cắt 1954, Hiệp định Genève.

Trước khi có được HĐ để cùng với những thành phần khác của cả nước đua nhau trong dòng thác cuộn cuộn như trào dâng đó. Hướng Đạo được một số người Việt nhìn thấy như là một cái phải có cho thanh thiếu niên nước nhà.

Họ, những người quan tâm đến giáo dục. Hơn thế nữa, họ còn mong đất nước có một lớp người có khả năng đóng góp công sức, nhất là có lòng muốn đóng góp, cho đất nước. Mà mục tiêu của PTHĐ, chính là tạo nên những con người cho xã hội hết như những người mà chúng ta mong con em mình thành như thế.

Một tầng lớp người dẫn thân, có óc tổ chức, quen với tự mình biết giải quyết các vấn đề của mình. Và, có ý thức đóng góp, giúp ích,... bởi vì họ, những người muốn mang cái hình thái sinh hoạt mới mẻ này về cho Việt nam, toàn là những người hoạt động như những người yêu nước.

Những người Trưởng đầu tiên của chúng tôi. Kể tên, sẽ thấy, Hoàng Đạo Thúy, Tạ Quang Bửu, Võ Thành Minh, Trần Điền, Trần Văn Tuyên...

Tuổi nhỏ chúng tôi, là Hướng Đạo Sinh, thời đó. Như đã nói, là một lớp người được sự trọng vọng của mọi người. Vì lạ. Vì cái lý tưởng mà những vị Trưởng tiên khởi đã phổ vào trong sinh hoạt. Chúng tôi được nhìn như là những đệ tử chân truyền của các bậc sư, những người Trưởng đó.

Riêng chúng tôi. Cái nhìn của chúng tôi về các Trưởng. Còn phải nói. Trưởng là thần tượng. Là gương sáng,...

Với cái hình ảnh người trưởng ngự trị trong đầu một thiếu sinh như chúng tôi, thời mới lớn. Và với niềm tin, giá trị thực sự của một người trưởng, sẽ vẫn như thế. Nếu họ là Tr. bất kể thời gian, không gian. Tôi chia sẻ với các em...

Chân dung một người Trưởng

Trước đây đã có nhiều trại Thăng Tiến, trại tôi nhận điều hành, mang số 3. Thăng Tiến III. Sau 2 trại, TT I và TT II.

Thăng Tiến III, đặc biệt, là Trại Hạp bạn toàn thế giới của HĐVN lần thứ ba, ở Quốc ngoại, mà cũng để đánh dấu 60 năm thành lập HĐVN.

Phần lớn các trại Hướng Đạo, gần như, đều được các Đơn vị HĐVN ở Mỹ, tổ chức nơi thuận tiện đi lại. Trại thường thấy xảy ra ở các Công viên, các khu cắm trại gần thành phố.

Cho dễ thành công. Cần nhất, tiện cho quý phụ huynh.

TT 3 không như vậy. TT 3 được tổ chức ở mãi trong rừng sâu. Đèo heo, núi thẳm. Giữa "Thiên Nhiên" của riêng HĐ. Chẳng phải chỉ đi vào rừng sâu không thôi. Trại TT3 chúng tôi, còn chơi bảnh, với Hướng Đạo HK, chủ nhà.

Để chúng tôi dùng đất quý vị cắm trại. Quý vị cần chúng tôi làm gì cho quý vị không?

Cái vụ “ khôn nhà đại chợ” này. Anh em HĐVN ở San Jose, biết ngay, Cái deal, “ngu hết chỗ nói,” này là sản phẩm mang dấu ấn của Trưởng Lê Xuân Hùng. Anh được giao nhiệm vụ tìm đất trại.

Đất trại, xưa nay ai cũng chỉ cần có một nơi, có chỗ dựng lều, chỗ để sinh hoạt, như để nấu ăn, lửa trại...và tiện đường đất.

Trước giờ, đất trại, mọi người, chỉ có một việc một, là trả lệ phí đất trại. Thế thôi.

Đang này, lại còn đèo thêm bao nhiêu công việc...

Lê Xuân Hùng thật dễ thương, khi mình có dịp thấy anh ấy giao thiệp với một người mà anh ấy coi như một anh em HĐ. Một khi bạn đã là HĐ, anh Trưởng này của chúng tôi, sẽ không tiếc gì với bạn.

Bởi vậy, Hùng chuyển đến tôi. Rằng, người anh em HĐ “bạn Đồng minh” muốn mình giúp họ nhiều thứ lắm:

- Thiết lập một sân khấu lộ thiên, kích thước khá lớn.Nằm gọn, lọt giữa chân hai ngọn đồi thoải thoải dốc. Cốt dùng hai đồi làm chỗ cho khán giả ngồi xem. Sân khấu dùng điện thấp sáng. Kéo theo nhu cầu, đào đất, chôn dây điện. Và an toàn, đường dẫn điện.

- Cổng trại của trại Thăng Tiến 3, đất trại sẽ giữ lại để dùng lâu dài về sau. Nên cổng trại phải đủ bề thế, và bền.

- Giúp phục hồi các trạm trò chơi có tính thách thức, chướng ngại,...lâu ngày, nay đã bị hư hỏng...

Những khúc xương khó nuốt này, đều phải thực hiện vào công tác Tiên Trại. Cần nhiều thứ kỹ năng khác nhau. Đã đành.

Nhưng cần nhất là Sức vóc. Một điều chỉ có hy vọng có được với các anh chị Tráng sinh, và may ra, các Kha sinh. Mà đâu phải Kha nào cũng có những bàn tay cứng. bàn chân chai, phù hợp với việc nặng nhọc.

Cái công tác Tiên trại, do vậy đặt nặng trên lưng của Tráng Đoàn Lam Sơn và Kha Đoàn Lâm Viên 216. Hai đơn vị HĐ của LĐ Diên Hồng, đồng ý giúp thực hiện.

Theo tôi, đây là hai đơn vị có những sinh hoạt HĐ đáng cho người khác ngưỡng mộ. Hai vị Trưởng của Đoàn, chứng tỏ với mọi người rằng. Với Phương pháp HĐ, bao giờ cũng sẽ tạo ra những HDS mà ta mong ước.

Hãy đề cập đến Kha Đoàn Lâm Viên 216. Kha đoàn có vị Trưởng Đoàn là Anh Lê Xuân Hùng. Anh trưởng Hùng của chúng tôi, quý vị gặp anh ấy, nhất định, quý vị sẽ phải có ấn tượng ngay.

Không thể nào không có cho được.

Bởi vì khi đã xuất hiện dưới hình ảnh của một người HĐ. Trưởng Hùng luôn luôn cho thấy một nét đặc biệt ở anh. Anh rất năng động. Không phải cái năng động của một người rộn ràng, chộn rộn, của một kẻ hay làm trò. Mà là cái năng động của một người đang sống trong cái môi trường sống của mình.

Anh tự nhiên, anh vui. Cái vui của anh trong HĐ, lôi kéo mình theo anh. Cái vui, không một việc bất như ý nào, làm nó biến mất trên anh. Khi anh là người HĐ.

Sinh hoạt với Trưởng Hùng nhiều năm. Tôi từng thấy Tr. Hùng làm thật nhiều việc cho HĐ.

Nhưng không phải việc nào của Tr. cũng đều được mọi người hoan hô. Thí dụ mà mọi người có thể có ngay, chuyện Tr. Hùng với cái liên hệ của HĐVN & HĐHoa Kỳ. Trong trường hợp đó Tr.Hùng, ngay từ những ngày đầu tiên của HĐVN ở đất San Jose này. Và cho đến ngày hôm nay. Vẫn hay bị cho rằng anh quá “ Hội nhập.” Có bị trách, tr. Hùng cũng chỉ cười. Đồng nghĩa với chịu bị chê là ít chất Việt Nam!

Nhưng nếu có dịp dùng được những giao thiệp đằm thắm của riêng anh và các Ranger, người trông coi đất trại. Mà anh quen biết rất nhiều. Hay nhờ được các bạn hữu HĐ ngoại quốc, phục vụ chung với anh trong các Trại Huấn luyện...v,v,.. Khi có việc cần. Anh sẵn sàng đóng góp ngay.

Và sẽ hả hê làm.

Tìm một đất trại ưng ý cho Thăng Tiến 3. Cũng là công lao kiêu đó của anh.

Mà kèm thêm những công trình nặng ký kể trên cũng vì có anh.

Với tôi, người anh cả của các kha sinh Lâm Viên hội đủ một số yếu tố mà tôi nhìn thấy đặc biệt làm nên bóng dáng của các Trưởng HĐVN ở miền Trung nước Việt Nam trước đây. Cái bóng dáng bề ngoài của anh, rất giống với hình ảnh của Trưởng Lê gia Mô, Ủy viên Ngành Kha cuối cùng(?), nếu không là cuối cùng như tôi nhớ, thì cũng là U.V. ngành Kha một thời cuối đời của Hội Đồng Trung Ương H.Đ.V.N. trước năm 1975.

Một nối kết với quê nhà,...và truyền thống cũ

Các Trưởng miền Trung, như anh Lê Gia Mô, là một điển hình, không có cái nét “thanh nhã”, trí thức, dong dỏng cao, như phần lớn các trưởng miền Bắc.

Kiểu người đi trong mưa gió, như Dũng của Loan trong tác phẩm Đoạn Tuyệt của Nhất Linh.

Các trưởng miền Trung. Họ thường là người tầm thước, vạm vỡ. Cái vạm vỡ, vững chắc vẫn thường thấy ở người nông dân trên đồng ruộng. Gương mặt họ, luôn mang nét khắc khổ, chịu đựng. Một chút “cục mịch” thêm vào sẽ làm mình tin vào họ như tin người nhà. Những ông chú, ông bác dưới quê. Mà cũng có thể kể cả những ‘anh trai cày’ giúp việc đồng áng cho nhà....

Gặp Lê xuân Hùng tôi nghĩ tôi tin anh như vậy, như tôi đã từng tin vào một số những trưởng miền Trung. Những người cho đến giờ họ vẫn luôn sống, như họ đã sống trong huyền thoại tuổi thơ tôi.

Nói rằng tôi tin Hùng như tin Trưởng Dã-mã Võ thành Minh, một trong những trưởng “huyền thoại” của tôi; người ngồi bên hồ

Leman ở Genève năm 1954, như một người Việt Nam yêu nước, thổi lên những tiếng sáo u-uất, khóc cho sự chia cắt đất nước sắp diễn ra trong một hội nghị ngay trong thành phố này. Chia cắt Nam Bắc, Việt Nam, 54.

Không phải vậy.

Hay như tin Trưởng Trần Điền, chính trị gia, người tham gia các đảng phái chính trị và là

Thượng Nghị sĩ V.N.Cộng hòa. Những người mà theo tôi cả đời, các ông đã sống như một tấm gương yêu nước.

Phải nói lối sống của những trưởng H.Đ. miền Trung thời đó đã tạo thành một ấn tượng khó quên trong tôi. Họ sống bằng một cách thế, tưởng như đó là một tôn giáo họ phải theo. Nó không phải chỉ đơn thuần là một điều tốt phải làm. Mà nó còn phải phát một cái gì đó nhuộm màu thiêng liêng.

Cũng không hẳn thế. Trưởng Hùng không cho tôi thấy cái lòng yêu nước nồng nàn như các trưởng tôi hằng ngưỡng mộ. Cũng như cái sự trì chí bền bỉ những vị Trưởng ấy đã có với suốt cuộc đời dài dằng dặc của họ. Trưởng Hùng chưa thể có.

Nhưng tôi nghĩ đến Tr. Hùng khi tôi nhớ đến các Trưởng trên vì tôi tìm gặp ở Tr. Hùng sự tương đồng mà các trưởng đó và Tr. Hùng cùng có. Đó là họ đã sống trọn vẹn với những gì họ lựa chọn. Và họ rất kiên trì.

Thời đó, nói tới H.Đ., không bao giờ người ta quên nói tới cái “lý tưởng H.Đ.” Người Hướng đạo và cái “lý tưởng H.Đ. mà họ thêm vào, làm bất cứ một ai khi nhận mình là người

H.Đ. tự nhiên thấy mình phải có thêm nhiều bổn phận. Trong đó. Bổn

phận với phong trào, bổn

phận với những người

anh em H.Đ. của mình,

sao không có: Đã là

H.Đ. thì là “ruột thịt.”

chẳng hạn. Trưởng Lê

xuân Hùng có những

gì, tôi đã thấy ở các

trưởng miền Trung. Anh,

qua cái vóc dáng của một

nông dân miền Trung, đặc

biệt thu hút sự tin tưởng ban

đầu, của tôi về anh. Anh coi người

H.Đ. khác như “anh em,” như ruột thịt, khó ai

bì được. Là cái bắt mắt thứ hai. Tôi nghĩ anh

ấy có thể thách thức bất cứ người H.Đ. nào về

chuyện này.

Hãy nhớ xem anh ấy đối với quý vị ra sao

khi anh ấy và quý vị là HĐ với nhau. Hay nhất,

nếu quý vị ở San Jose, hay quen thuộc với HĐ

SJ.

Hãy nhớ lại xem khi anh ấy nói về, hay nhắc

đến, những người một thời đã sinh hoạt với

Trưởng Lê Xuân Đăng, thân phụ của anh, vào những ngày xa xưa, hằng hai hay ba thập kỷ trước 1975. Mãi tận trời Đà Lạt. Bấy giờ đã xa cách anh ngàn trùng, vạn dặm. Mịt mờ nẻo về. Có chăng, chỉ còn trong nỗi nhớ.

Nhưng có phải cũng cứ “Chú” Tôn thất Sam, “Bác” Lê Phi,...

Như thế, những giá trị HĐ, nó như một tự nhiên trong con người anh. Anh không cố ý cho chúng ta thấy. Nhưng những điều anh làm, ngày giờ anh bỏ ra, những buồn giận, vui cười anh có do H.Đ gây nên, nó bộc lộ rõ rệt một điều : Đó là : Hướng Đạo là lẽ sống của đời anh.

Tôi nghĩ tẻ ra, tôi cũng nhìn anh đúng, ít ra là trong lúc đó, nếu không muốn nói là nó đúng cho cả cuộc đời anh. Các kha Lâm viên sống với anh nhiều chắc sẽ đồng ý với tôi.

Và bất cứ ai, có tham dự những trại, chuẩn bị cho Thăng Tiến 3, trong suốt cả một năm trời, cũng sẽ đồng ý.

Dùng Giáo dục HĐ bổ sung cho Giáo dục gia đình

Khi mọi người chưa quen hình ảnh con gái anh, em của Gà Lôi, con trai lớn của anh. Lúc ấy cháu, chừng chỉ vừa đầy năm, đã phải vật vả, ngủ, thức..trong cái đai mà bố bé, là anh, mang trước ngực suốt mấy ngày trại. Không chỉ một, mà là suốt mấy kỳ trại...để chuẩn bị TT3.

Còn Gà Lôi, đưa con trai, như bạn nối khố của Tr. Hùng và là đứa em cưng của hết thầy các Kha Lâm Viên 216. Lúc cháu thức hay lúc cháu ngủ, cả trại ai cũng bắt gặp cháu, trên những thân cây !

Khi nằm, lúc ngồi, khi nhảy nhót...tùy lúc, mà nằm, hay ngồi, hay nhảy, trên các thân cây.

Đi theo bố. Gà lôi sống trong đất trại. Và Gà Lôi làm cho đất trại sống mãi mãi trong lòng nhiều người. Những người như hai bác Hồng của cháu. Hình ảnh đáng yêu của các cháu trong thiên nhiên khi mình sửa soạn cho TT3 là một ấn bản đặc biệt khó phai, Cám ơn Gà Lôi. Cám ơn Hùng, cám ơn Ái, Mẹ của những đứa con của Trưởng Hùng. Gia đình, cái tổ ấm. Âm thêm với lối sống HĐ. Của cả nhà.

Áp dụng phương pháp Hàng Đội vào sinh hoạt trong Thiên Nhiên

Đời sống với thiên nhiên và ham thích hoạt động ngoài trời như đã thấy bên trên, xem ra là một đặc điểm nữa của Tr. Lê Xuân Hùng. Bởi vậy không ai ngạc nhiên khi Kha Lâm Viên là đoàn nổi tiếng về sinh hoạt ngoài trời nhất là tài chèo canoe vượt ghềnh, vượt thác cũng như hiking của các kha Lâm viên.

Các giải thi đua, nhất là đua canoe, còn được xem là thước đo của việc áp dụng Phương pháp Hàng Đội. Thiếu nó khó mà đoạt được các giải thi đua rất ư là mới mẻ. Nhất là với thời gian ban đầu cần nhiều nỗ lực hội nhập, làm quen với đời sống mới. Bởi vì khi thi đua tr. Hùng không thể nào giúp gì cho các Tuần. Chỉ còn những Kha sinh của từng Tuần, với những thách thức họ phải đối đầu. Đối đầu với thiên nhiên, và với các Đoàn thiện nghệ bản xứ....

Chọn những sinh hoạt như thế cho Đoàn một phần Tr. Hùng mê thích các hoạt động loại này đã đành. Nhưng không thể cho rằng Tr. không có ý đào tạo các em của mình về Phương Pháp Hàng Đội.(PPHĐ.)

Dùng Giáo dục HĐ bổ sung GD Học đường

Nghề nghiệp của Lê Xuân Hùng và những sinh hoạt của đoàn cũng là cái đáng nói. Trong những năm mà cộng đồng người Việt ở San Jose chúng ta có những Hội Tết với hàng chục ngàn người, hay vài chục ngàn người tham dự. Năm nào Kha Lâm Viên cũng được Ban Tổ chức tín cẩn giao cho nhiệm vụ bán vé, thu tiền cho họ.

H.Đ. với lời hứa “Trọng danh dự, ai cũng tin được lời nói của H.Đ.S.” không đâu. Mà cũng không phải vì người ta tin vào cái khả năng “Tổ chức” giỏi của một đoàn HĐ không thôi. Nếu chỉ vậy, đâu khác gì các đoàn khác đâu?

Cái lý do người ta phải giao cho Kha Lâm Viên là vì Lâm viên có Tr. Hùng.

Thưa là vì Tr. Hùng lúc đó, dù cũng chỉ là một kỹ sư Điện toán như các Trưởng những đơn vị khác, cùng có kiến thức này của vùng Silicon Valley. Nhưng chỉ có Tr. Hùng mới có dưới tay mình một đoàn với tất cả đoàn sinh của đoàn có hiểu biết và đủ khả năng “điện toán.” Cùng với những toán đủ khả năng điều

hành, đảm trách công việc theo từng phiên riêng rẽ của mình. Ở Hội chợ. Như một đội, trong Phương Pháp Hàng Đội. Cái chói sáng của Phương pháp hàng đội. Phải có cái này. Để làm bật lên cái tài “điện toán.”

Đảm trách vai trò của Trưởng, thăng tiến bản thân, làm gương tốt

Con người nghề nghiệp của anh cũng đã sống với Đoàn. Nói cách khác, anh đã mang các em đoàn sinh của anh cùng anh sống trong một “thiên nhiên” khác :Thiên nhiên Silicon Valley. Cái nôi của Điện toán.

Anh cho thấy đã rất vui khi thấy các đơn vị bạn, cũng trong những chợ Tết đó, đã phải bán từng ly cà phê, từng ly chè, từng tô cháo,...để gây quỹ một cách khó khăn. Trong khi với Lâm viên, các kha sinh của anh đến với sinh hoạt cộng đồng mà cũng chỉ như sinh hoạt trong đoàn. Lại được trả công cao. Cái hãnh diện của anh là cái hãnh diện của một người trưởng biết mình làm được hết bổn phận được giao phó. Nổi mừng này biết tỏ lộ cùng ai. Người Trưởng được giao cho trách nhiệm gì. Chỉ là đào tạo được những người có “bản lãnh,” xã hội sẽ dùng được họ... Sao không mừng !

Có một việc Tr. Lê Xuân Hùng thực hiện, dù cũng là việc H.Đ. nhưng có gây nên ít nhiều tranh cãi. Tôi có dịp nói tới bên trên. Đây là điều duy nhất người khác có thể luận bàn về anh ít nhiều.

Với tôi, việc này vẫn là một ưu điểm của anh. Dù như trên đã đề cập đến. Người ta đã có nói: Anh là người quá “hội nhập.” Đúng, anh làm điều đó rất sớm và rất tích cực.

Cái sớm sửa của anh tạo được nhiều cầu nối mà sau này các khóa Huấn luyện cho riêng trại sinh V.N.hoặc các khóa của V.N.dễ dàng đạt đến như bây giờ. Với cầu nối đó cũng đưa mức liên lạc của HĐVN.với các định chế H.Đ. Hoa kỳ “smooth” hơn. Nhớ lại coi. Lúc ấy duy nhất chỉ có anh với “mấy ông Mỹ.” Chỉ vì quá tích cực, có khi anh bị anh em giữa te

tua!!!... Xin mời, theo chân anh. Trong công tác tìm đất trại cho T T III.

Trích “ Mẩu chuyện tìm đất trại họp bạn.” (Xưởng Điều Hành Trại.)

Bản tin Trại họp bạn Thế giới HĐVN Thăng Tiến III. Số 2. Tháng 6, 1989. Tr 4- tr 6.

Trưởng Hùng đã dùng tài ngoại giao, liên lạc với các trưởng Châu Santa Clara,...

Trưởng Doris Hambrick, quen LĐ Diên Hồng từ 1982, khi nghe đến con số 600,..700, có thể đến 1,000 người đã lắc đầu nguây nguậy. Các đất trại ông tìm ở vùng Cựu kim sơn, sức đâu mà chứa.

Trưởng Hùng lại nhờ Trưởng Thomas J. Lowden. Ông này đưa ra Camp Hi-Sierra, tốt nhưng xa San Jose quá..., thừ Boulder Creek,.. lại không đủ chỗ.

How about if I offer you one of the best camp facilities in the Sacramento area where I think I can get in contact with someone there because I used to work there for quite some years...

Trại Berryessa. Oh No! Mùa Hè nóng khiếp đảm! Chịu gì nổi với 600 người!

Châu Santa Clara, thêm một đất trại, Ed Levin Park. Đất rộng, rộng lắm; có hồ. Nhưng không nhà cửa gì cả. Cách San Jose 10'. Cách phi trường 10'. Tạm được nếu...cực chẳng đã, không tìm được chỗ nào !!!

Trưởng Hùng, ít ra mỗi tuần, hai lần gọi điện thoại, réo lên văn phòng Châu...

Gọi Trưởng Chris Kenner, Đạo trưởng, trông coi 76 Kha đoàn của Châu Santa Clara, nhờ tìm đất trại thuộc học khu East San Jose. Không có.

Gọi trưởng Bob Warner, người bạn HĐ Bằng Rừng, lại là Trưởng khu học chánh của San Jose School District,... Cũng không!

Gặp Pat Reilly, một con sói kỳ cựu và một trưởng có bản lãnh của bên Mormon, Ủy viên Châu phó Châu Santa Clara, một trưởng có vai vế nặng ký, trong một cuộc sát hạch một ứng viên Eagle Scout của một đoàn sinh Việt Nam, Tr. Hùng nhớ ra mình đã gặp ông qua nhiều lần họp với Explorer District, Đạo Kha.

Nhờ giúp. Camp Hermit, được không? Nghe quen quá, ở vùng Sa

How about San Benito Fairground near Hollister? Có đủ đất để cắm trại. Lại kẹt công chúng cũng có quyền cắm chung với mình. Còn gì vui!!!

.... Hai hôm sau. Chuông điện thoại reo. Nhìn đồng hồ. Mới 6 giờ 47 sáng, ai mà kêu sớm vậy.

Is this Hung?

Yes.

Hung, this is Pat Reilley... Tr. Pat đã tìm ra ba đất trại. (1) Cutter Camp. (2) San Benito Fairground, (3) một đất trại của Mormon...

Trong tuần đó, mọi chi tiết đất trại, đến tay Tr. Hùng, nhất là với Cutter Camp. Tr. Pat đã gọi thẳng tới Tr. Jim Gorman, Châu trưởng châu San Mateo. Đất trại thì được quá. Đầy đủ hết. Từ Cafeteria, sức chứa 250 người. Một hồ bơi để chơi các môn dưới nước. Một hồ lớn với 20 canoes! Một sân bắn súng, một sân bắn cung, phòng ngủ cho các trưởng trưởng niên, 60 giường,...

Tr. Pat gọi tr. Jim Gorman một lần nữa. Và : They want your guys to be there!....

Đất trại được chọn, dĩ nhiên là Cutter Camp. Với bao khó nhọc của Tr. Hùng. Cùng những góp sức của những người "quen."

Tôi, may mắn. Trong sinh hoạt với các anh em của mình. Nhìn được một cái "Mầm, " tốt.

Với Checklist về Kiểm phẩm theo tiêu chuẩn của Phong trào HĐ. Như là,

Một Phong trào Giáo dục, cân bằng với GD gia đình và GD học đường. ✓✓✓

Theo Phương pháp HĐ.✓

Dùng sinh hoạt Hàng Đội. ✓Và trong thiên nhiên,✓...

Mục đích, để đào tạo một cá nhân, tự họ giải quyết vấn đề của họ✓

Dựa trên những tiêu chuẩn mà PTHĐ đã đề ra cho chính mình. So sánh kết quả. Để biết được cái giá trị thật của đối tượng là bao nhiêu phần trăm, " là HĐ." Công việc đó, nó giống hệt với bất cứ, như, bất cứ, những kiểm tra

thành phẩm của bất kỳ "Certified ISO" nào trong các hệ thống kiểm phẩm kỹ nghệ hiện đại.

Cái giá trị cao của những ISO...trong thương mại và Kỹ nghệ toàn thế giới. Lần này, tôi muốn đề nghị được dùng cho Lượng giá " Giá trị HĐ."

Cũng sẽ như bất cứ Hệ thống kiểm phẩm Certified ISO...,Kỹ nghệ nào. Chúng ta phải cử chuyên viên thẩm định kết quả là những người bên ngoài.

Vậy thì. Quý vị phụ huynh có con em mà quý vị muốn cho con mình đi vào sinh hoạt Hướng Đạo. Tôi mời quý vị. Thẩm tra giá trị HĐ. Của Trưởng, của Đoàn, như một điều kiện tiên quyết.

Lúc này. Là lúc, tôi mong. Quý phụ huynh xét lại mục đích của việc cho con em vào HĐ.

Mà Hướng Đạo, bao đời nay, từ Baden Powell, đến chúng ta. Ai cũng biết " SCOUTING FOR... boys." Hướng Đạo là cho trẻ em...." Quý vị người lớn, xin làm ơn đừng dành chỗ của các em tôi....

Môi trường sống lại hay thiên về hướng xuôi chèo, mát mái cho những gì độc hại, lại dễ phát triển. Như đám cỏ. Và những mầm cỏ dại.

Cỏ dại, những cái trông chúng giống như HĐ. nhưng không phải. Chúng,...

Làm cho những mầm tốt bao giờ cũng thành những di sản hiểm hoai còn sót lại. Những mầm tốt đó là loại sắp bị " tuyệt chủng. " cần phải được quan tâm và bảo vệ. Cần sự quan tâm và bảo vệ của toàn thể loài người.

Có quan tâm đến nó. Mới nảy ra ý tưởng, ..."

Người Trưởng cuối mà Hướng Đạo Việt Nam còn có được." như một kêu gọi đến mọi người, Trưởng cũng như phụ huynh.

Xin bình tâm. Xét lại cái checklist của riêng mình.

Thursday, 25/06/2020

**Viết cho những tuổi nhỏ Việt Nam,
Và cho những " người muôn năm cũ,...**

**LýKhánhHồng
NguyễnKym chuyển đăng
Hình: BBT/LL sưu tầm**

TRANG THƠ ỸNGA

Lời tàn lửa

Chưa đêm, muỗi đã tìm người
Tay chân lấm chám mà vui vô cùng!
Ba lô nặng trĩu đồ dùng
Trại đêm ta hát bập bùng lửa khơi.

Quản Trò bày lăm trò chơi
Một bầy Thiểu, Sói vui cười. Thương ơi!
Giáo dục bằng những trò chơi
Các em học hỏi: tình người sẽ chia.

Năm này cũng như năm kia
Trường còn đủ sức, rừng lìa: quyết không!
Bập bùng bên ánh lửa hồng
Dạy yêu Dân Tộc, Non Sông của mình.

ĐỘ CÉLSIUS (°C) VÀ FAHRENHEIT (°F)

Hai nhiệt độ, trường đó em: -Ai biết?
Khi nào thì C, F lại bằng nhau? *
Công thức nào? Tính toán ra làm sao?
Chúng khai báo, thưa chào vòng thế giới?

Chẳng cần đợi! Bao nhiêu lời ơi ơi
Em nhao nhao, em phản đối nháo nhào
Cả phụ huynh cũng trao đổi lao xao
Ngày sinh hoạt đã thật vui như pháo

*Ở trừ 40 [-40] thì nhiệt độ
Celsius = Fahrenheit

*Celsius to Fahrenheit: $(^{\circ}\text{C} \times \frac{9}{5}) + 32 = ^{\circ}\text{F}$

*Fahrenheit to Celsius: $(^{\circ}\text{F} - 32) \times \frac{5}{9} = ^{\circ}\text{C}$

Vệ sinh Quan trọng nhất

Thương về các em
Hương Đạo Sinh ngành Âu

Rửa rau xóc xáo kỹ nào
Pha thêm dấm, muối hòa vào mà ngâm.
Tay bẩn, em chớ bốc, cầm
Rau xanh, quả chín đẹp mâm, an toàn.
Tay em rửa sạch mới ngoan
Miếng ngon không bẩn, mẹ an tâm cười.

Tác giả: BS Trần Công Bảo đã từng là giám đốc y tế của nhiều viện dưỡng lão (VDL) với bài viết dưới đây. Ông trình bày ngọn nguồn rất thực tế, cơ quan mà người già hay người tàn tật đã có lần nghĩ thoáng qua, nhưng dĩ nhiên lờ mờ chưa rõ ...

Người già ở hải ngoại: Sự am hiểu về VDL là nên! Vì không ai biết được tương lai...!

Nếu còn có thể ở nhà được mà vẫn an toàn thì ở nhà tốt hơn. Nếu tài chánh cho phép, thì dù mình không đủ khả năng lo cho mình, mình vẫn có thể mượn người "bán thời gian" (part time) đến lo cho mình vài giờ mỗi ngày, giúp ăn uống, tắm rửa, dọn dẹp trong nhà, thuốc men, chở đi bác sĩ...

Bs Trần Công Bảo
Giao Le chuyên đăng
Hình: Internet

Cổ nhân có câu: "sinh, bệnh, lão, tử". Bốn giai đoạn này không ai có thể tránh khỏi. Chuẩn bị ứng phó với bệnh tật và tuổi già của mình và của thân nhân mình là điều ai cũng có dịp nghĩ tới, kể cả chính kẻ viết bài này là tôi cũng đang sắp sửa bước vào tuổi "thất thập cổ lai hi".

Anh bạn thân của tôi, Bs. TNT từ lâu có đề nghị tôi viết một bài về "Viện Dưỡng Lão" (VDL) để giúp bà con mình có thêm một chút khái niệm về VDL vì anh biết trong suốt 27 năm qua tôi đã liên tục săn sóc cho các cụ già tại các viện dưỡng lão, và cũng đã là "Giám Đốc Y Tế" (Medical Director) của nhiều VDL trong vùng. Nay tôi muốn chia sẻ cùng quý bạn một số kinh nghiệm và hiểu biết về VDL.

Trong Việt ngữ chúng ta thường dùng từ Viện Dưỡng Lão, nhưng trong Anh ngữ thì có

nhiều từ khác nhau như Nursing home, Convalescent home, Rehabilitation and Nursing center, Skilled nursing facility (SNF), Rest home... Nói chung, VDL là một nơi cho những người bị yếu kém về thể xác không thể tự săn sóc cho mình được trong cuộc sống hàng ngày. Thí dụ như không thể nấu nướng, giặt giũ, đi chợ... nặng hơn nữa như không đủ sức để làm những việc tối cần thiết cho cuộc sống như ăn uống, đi tiêu, đi tiểu... hoặc cần phải có thuốc men đúng lúc mà không thể tự làm được.

Khi nói tới VDL người ta thường chỉ nghĩ tới những người già mà thôi. Thật ra có nhiều người "trẻ" nhưng vì tật bệnh không thể tự lo cho mình được cần phải có sự giúp đỡ của SNF (skilled nursing facility). Vậy thế nào là Viện Dưỡng Lão?

VDL là nơi cung cấp những dịch vụ cần thiết cho cuộc sống hàng ngày cho những người không đủ khả năng lo cho chính mình. Tùy theo mức độ trầm trọng của bệnh tật mà có những VDL khác nhau:

1- Skilled Nursing Facility (SKF): là nơi cung cấp những dịch vụ cho những người bị khuyết tật nặng như tai biến mạch máu não gây nên bán thân bất toại, hôn mê lâu dài, hoàn toàn không còn khả năng ngay cả trong việc ăn, nuốt, tiêu, tiểu... Thường thường tại SNF có hai phần: phục hồi (rehabilitation) và săn sóc sức khỏe (nursing care). Có những người sau khi được giải phẫu thay xương khớp háng (hip replacement), thay đầu gối (knee replacement), hay mổ tim (bypass, thay valve tim) ... cần thời gian tập dượt để phục hồi (rehabilitation). Sau đó họ có thể về nhà sinh hoạt bình thường cùng gia đình.

2- Intermediate care facility (ICF) : cung cấp dịch vụ cho những người bệnh như tật nguyền, già cả nhưng không cần săn sóc cao cấp (intensive care). Thường thường những người này không có thân nhân để lo cho mình nên phải vào đây ở cho đến ngày cuối cùng (custody care).

3- Assisted living facility (ALF): Thường thường những người vào ALF vẫn còn khả năng tự lo những nhu cầu căn bản như tắm rửa, thay quần áo, đi tiêu, đi tiểu một mình được. Họ chỉ cần giúp đỡ trong việc bếp núc, theo dõi thuốc men và chuyên chở đi thăm bác sĩ, nhà thờ, chùa chiền hay mua sắm vặt. Họ vẫn còn phần nào "độc lập".

4- VDL cho những người quá lú lẫn (Alzheimer facility): có những bệnh nhân bị lú lẫn nặng, đến nỗi không nhận ra người thân như vợ, chồng, con cháu nữa. Không biết tự đi vào buồng tắm, phòng vệ sinh để làm những công việc tối thiểu. Họ không biết họ ở đâu, dễ đi lang thang và lạc đường. Nếu ở nhà thì phải có người lo cho 24/24. Những VDL dành riêng cho những bệnh nhân này, thường là "locked

facility", cửa ra vào được khóa lại để bệnh nhân không thể đi lạc ra ngoài.. Cách đây khá lâu đã có trường hợp một bệnh nhân đi ra khỏi viện, lạc đường, bị xe lửa cán chết! Từ đó có locked facility. Đôi khi cũng có những viện bệnh nhân được gắn alarm vào cổ chân. Nếu bệnh nhân đi qua cửa thì alarm sẽ báo động và nhân viên sẽ kịp thời mang về lại.

NHỮNG DỊCH VỤ ĐƯỢC CUNG CẤP TẠI VDL : Điều này tùy theo từng viện. Tuy nhiên những dịch vụ sau đây là cần thiết:

- 1- Phòng ngủ.
- 2- Ăn uống
- 3 - Theo dõi thuốc men
- 4- Những điều tối thiểu hàng ngày như tắm rửa, thay quần áo, vệ sinh cá nhân...
- 5- 24/24 lo cho những trường hợp bệnh khẩn cấp.
- 6- Sinh hoạt hàng ngày như giải trí, tôn giáo...
- 7- Vật lý trị liệu. Dịch vụ này rất quan trọng để giúp người bệnh có thể phục hồi càng nhiều càng tốt. Trong vật lý trị liệu có nhiều dịch vụ khác nhau:
 - a- Tập dượt (physical therapy): như tập đi, tập lên xuống cầu thang, tập tự vào giường ngủ hay ra khỏi giường một cách an toàn, không vấp ngã...
 - b- Speech therapy: tập nói, tập nuốt khi ăn uống... Có những bệnh nhân bị stroke, không thể nói hay ăn được, cần được tập để phục hồi chức năng này.
 - c- Occupational therapy: Tập mang giày, bó tất (vớ)... Tập sử dụng bếp gaz, bếp điện cho an toàn để tránh bị tai nạn.

AI TRẢ TIỀN CHO VDL?

Có nhiều nguồn tài trợ khác nhau:

- 1- Medicare
- 2- Medicaid (ở California là Medi-Cal).
- 3- Bảo hiểm tư, có nhiều người mua sẵn bảo hiểm cho VDL.
- 4-Tiền để dành của người bệnh (personal funds).

MEDICARE là do quỹ liên bang, chỉ trả tối đa

100 ngày cho những bệnh nhân cần tập dượt để phục hồi chức năng tại một skilled nursing facility (SNF). Thường những bệnh nhân bị stroke, gãy xương... cần dịch vụ này. Medicare KHÔNG TRẢ cho custody care.

MEDICAID là do quỹ liên bang và tiểu bang. Quỹ này trả nhiều hay ít là tùy từng tiểu bang. Medicaid trả cho dịch vụ y tế và custody care.

BẢO HIỂM TU thì tùy theo từng trường hợp sẽ có những quyền lợi khác nhau, nhưng thường rất hạn chế.

Hiện nay người ta ước lượng trên nước Mỹ có khoảng 1.4 triệu người sống trong 15,800 VDL. Các VDL này đặt dưới sự kiểm soát của bộ y tế, đặc biệt là do Centers for Medicare & Medicaid Services (CMS) giám sát. Hàng năm các VDL đều phải trải qua một cuộc kiểm tra rất gắt gao (survey) của CMS. VDL nào không đúng tiêu chuẩn thì có thể bị đóng cửa! Mục đích kiểm tra của CMS là để bảo đảm cho các bệnh nhân tại VDL được săn sóc an toàn, đầy đủ với chất lượng cao. Đồng thời tránh những trường hợp bị bỏ bê (negligence) hay bạo hành (abuse) về thể xác lẫn tinh thần. Tại mỗi VDL đều có lưu trữ hồ sơ kiểm tra cho công chúng xem. Bất cứ ai cũng có thể xem kết quả của các cuộc kiểm tra này. Tất cả các VDL đều phải có các biện pháp để bảo đảm sự săn sóc cho bệnh nhân theo đúng tiêu chuẩn. Nếu không sẽ bị phạt tiền, và có những trường hợp bị đóng cửa.

Trên đây tôi đã trình bày sơ qua về những điểm chính của VDL. Tuy nhiên, như quý bạn đã từng nghe và biết, có nhiều khác biệt giữa những VDL.. Theo tôi nhận xét thì quan niệm chung của mọi người là "không muốn vào VDL". Chúng ta từng nghe những chuyện không tốt thì nhiều, mà những chuyện tốt thì ít. "Tiếng lành đồn gần, tiếng dữ đồn xa", là câu ngạn ngữ người mình vẫn nói từ xa xưa đến nay. Tôi đã đọc không biết bao nhiêu là bài viết về việc con cái "bất hiếu", bỏ bố mẹ, ông

bà vào VDL rồi không đóai hoài tới. Tôi cũng thấy nhiều trường hợp các cụ vào VDL một thời gian rồi không muốn về nhà với con cháu nữa! Trên đời này không có gì là tuyệt đối cả, trong cái hay có cái dở, và trong cái dở lại có thể tìm ra cái hay. Vậy chúng ta rút tĩa được kinh nghiệm gì trong vấn đề này? Tôi chỉ xin nêu lên những nhận xét chủ quan của riêng tôi mà thôi. Có thể quý vị không đồng ý hết, nhưng nếu rút tĩa được ít nhiều ý kiến xây dựng thì "cũng tốt thôi".

NHỮNG "BỆNH" CÓ THỂ DO VDL GÂY RA:

1- Lo lắng (anxiety): Trong tháng 9/2011 những nhà nghiên cứu hỏi ý kiến của 378 bệnh nhân trên 60 tuổi nằm VDL tại thành phố Rochester, New York. Kết quả là có trên 27.3% trả lời là họ bị bệnh lo lắng, từ vừa đến nặng. Nếu không được chữa trị sẽ đưa đến bệnh trầm cảm (depression). Nên nhớ là 378 bệnh nhân này là người Mỹ chính cống, sinh ra và lớn lên tại Mỹ. Chúng ta hãy tưởng tượng người Việt mình không biết rành tiếng Anh, không hợp phong tục, tập quán thì sự khó khăn sẽ nhiều như thế nào! Còn một vấn đề nữa là thức ăn, chúng ta quen "nước mắm, thịt kho"..., làm sao mà có thể nuốt hamburger, sandwich... ngày này qua ngày khác! Các vấn đề này càng làm bệnh lo lắng, trầm cảm nặng thêm!

2- Phản ứng của thuốc (adverse drug reactions): Trong tháng 1/2012 người ta theo dõi các bệnh nhân tại VDL, kết quả là ít nhất 40% các bệnh nhân dùng trên 9 loại thuốc khác nhau. Uống càng nhiều thuốc thì phản ứng càng nhiều. Có ba loại phản ứng khác nhau:

a- Phản ứng phụ (side effects): thí dụ như uống aspirin làm bao tử khó chịu, thuốc cao máu làm táo bón... Loại này thường xảy ra, không cần phải ngưng thuốc.

b- Drug interference: (tạm dịch là thuốc đối tác với nhau): có nhiều loại thuốc

uống chung với nhau sẽ làm tăng hoặc giảm sức tác dụng. Thí dụ thuốc loãng máu coumadin mà uống chung với thuốc tim như amiodarone sẽ làm dễ chảy máu. Có những thức ăn hay nước uống dùng chung với thuốc cũng ảnh hưởng đến thuốc. Thí dụ uống nước bưởi hay nho với một vài loại thuốc cũng sẽ tăng sức tác dụng của thuốc, dễ gây ngộ độc.

c- Dị ứng với thuốc (allergic reaction): Loại này nguy hiểm hơn, thường làm da nổi mề đay, đỏ, ngứa. Nếu nặng thì có thể chết được như phản ứng với penicillin chẳng hạn. Nếu bị dị ứng thì phải ngưng thuốc ngay.

3- Ngã té (fall): Người già rất dễ bị té ngã gây nên nhiều biến chứng quan trọng như chảy máu trong đầu (intracranial bleeding), gãy xương (như gãy cổ xương đùi, tay...). Khi già quá hoặc có những bệnh ảnh hưởng đến sự di chuyển, không còn đi lại vững vàng, nhanh nhẹn như lúc trẻ nên dễ vấp, té ngã.

4- Da bị lở loét (decubitus ulcers): Những người bị liệt giường, không đủ sức để tự mình xoay trở trên giường, rất dễ bị lở loét da gây nên nhiều biến chứng tai hại.

5- Nhiễm trùng (infection): như sưng phổi, nhiễm trùng đường tiểu...nhất là những người cần phải dùng máy móc như máy thở (respirator), ống thông tiểu (Folley catheter)...

6- Thiếu dinh dưỡng, thiếu nước (malnutrition, dehydration): Ở các cụ già thì trung tâm khát (thirst center) trong não không còn nhạy cảm nữa, nên nhiều khi cơ thể cần nước mà không thấy khát không uống nên bị thiếu nước. Cái cảm giác "ngon miệng (appetite) cũng giảm đi nên không muốn ăn nhiều gây nên tình trạng thiếu dinh dưỡng.

VẬY CÓ NÊN VÀO VDL KHÔNG? Việc này thì tùy trường hợp. Theo tôi:

1- Nếu còn có thể ở nhà được mà vẫn an toàn thì ở nhà tốt hơn.

2- Nếu tài chánh cho phép, thì dù mình không đủ khả năng lo cho mình, mình vẫn có thể mượn người "bán thời gian" (part time) đến lo cho mình vài giờ mỗi ngày, giúp ăn uống, tắm rửa, dọn dẹp trong nhà, thuốc men, chở đi bác sĩ...

3- Nếu không thể ở nhà được, mà tài chánh cho phép thì có thể ở những assisted living facilities. Ở đây thường họ chỉ nhận tiền (personal funds) chứ không nhận medicare & medicaid. Tại đây thì sự săn sóc sẽ tốt hơn.

4- Group homes (nhà tư): Có những người nhận săn sóc cho chừng 4-6 người mỗi nhà. Họ cũng lo việc ăn uống, chỗ ở, thuốc men, chở đi bác sĩ...Thường thì rẻ hơn tùy từng group.

5- Nếu "chẳng đặng đừng" phải vào VDL thì phải làm sao để có được sự săn sóc "tốt nhất"?

a- Làm sao để lựa chọn VDL:

* Vào internet để xem ranking của VDL (tương tự như các tiệm ăn có xếp loại A, B, C...)

* Mỗi VDL đều phải có cuốn sổ phúc trình về các cuộc kiểm tra (survey) do bộ y tế làm hàng năm. Trong đó bộ y tế sẽ nêu lên những khuyết điểm mà họ đã tìm thấy. Cuốn sổ này được để ở khu công cộng (public area) trong khuôn viên của VDL. Hỏi receptionist thì họ

sẽ chỉ cho.

* Hỏi ý kiến thân nhân những người có thân nhân đang nằm tại đó.

* Quan sát bên trong và ngoài của VDL: xem có sạch sẽ, không mùi hôi, nước tiểu. Theo dõi cách đối xử, săn sóc của nhân viên với bệnh nhân.

* Nếu có thể thì tìm một VDL có nhiều người Việt đang ở để có nhân viên nói tiếng Việt, có thức ăn Việt, có chương trình giải trí theo kiểu Việt.

b- Nếu đã quyết định chọn VDL cho người thân rồi thì phải làm gì sau đó?

* Chuẩn bị tư tưởng không những cho bệnh nhân mà còn cho cả chính mình và mọi người trong gia đình để có được sự chấp nhận (acceptance) càng nhiều càng tốt.

* Thăm viếng thường xuyên: Nếu nhà đông con cháu thì không nên đến thật đông một lần rồi sau đó nhiều ngày không có ai đến. Nếu được, nhất là trong vài tháng đầu, luân phiên nhau tới, mỗi ngày một lần một vài người. Làm lịch trình ai đi thăm ngày nào, giờ nào...

* Nên làm một cuốn sổ "thông tin" (communication book) để cạnh giường. Trong cuốn sổ này mỗi khi ai đến thăm thì viết ngày giờ, tên người đến thăm, và nhận xét xem bệnh nhân có vấn đề gì cần lưu ý, giải quyết. Nếu không có vấn đề gì thì cũng nên viết vào là không có hoặc cho nhận xét về vui, buồn, than thở của bệnh nhân...

* Cuối tuần hay ngày lễ: nên có người vào hoặc mang bệnh nhân về nhà nửa buổi để được sống với không khí gia đình dù ngắn ngủi, hay đưa ra khỏi VDL để làm đầu, tóc hoặc tới tiệm ăn cho khuây khỏa...

* Nên sắp xếp để bệnh nhân có sách báo, băng nhạc bằng tiếng Việt cho bệnh nhân giải trí.

* Cho dù có những bệnh nhân bị hôn mê bất tỉnh lâu dài, nhưng khi đến thăm hãy cứ thì thầm bên tai họ những lời yêu thương, những kỷ niệm cũ. Nắm tay, xoa dầu để tỏ tình thương yêu. Tuy họ không có thể cảm thấy được 100% nhưng chắc chắn họ vẫn còn một

chút nhận thức, làm họ hạnh phúc hơn, mặc dù mình không nhận thấy. Để bên đầu giường những băng nhạc, câu kinh mà khi còn khỏe họ đã thích nghe.

* Một điều chót mà theo kinh nghiệm của tôi, rất có hiệu quả: đối xử tốt nhưng nghiêm túc với nhân viên của VDL:

- Đối xử tốt: lịch sự, nhẹ nhàng, không thiếu những lời cảm ơn cho những nhân viên phục vụ tốt. Thỉnh thoảng mua một vài món quà nhỏ cho họ (tôi xin nhấn mạnh "nhỏ thôi" – đừng nên coi đây là hối lộ) như đồ ăn, thức uống ... để bày tỏ lòng biết ơn của mình. Mình tốt với họ thì họ sẽ quan tâm đến mình nhiều hơn. Người mình vẫn nói: "Có qua có lại mới toại lòng nhau".

- Tuy nhiên đối xử tốt không có nghĩa là mình chấp nhận những sai trái của họ. Thí dụ mình đã báo cáo những thay đổi về sức khỏe của bệnh nhân cho họ mà không ai quan tâm giải quyết thì mình phải lịch sự nêu ra liền. Nếu cần thì gặp ngay những người có trách nhiệm như charge nurse, nursing director và ngay cả giám đốc của VDL để được giải quyết. Nên nhớ là phải lịch sự, nhã nhặn nhưng cương quyết thì họ sẽ nể phục mình. Tôi đã thấy nhiều trường hợp đạt yêu cầu một cách rất khả quan.

Trên đây là những kinh nghiệm của tôi xin chia sẻ với quý bạn. Dĩ nhiên là không hoàn toàn đầy đủ tất cả những gì quý bạn mong muốn, nhưng hy vọng cũng đáp ứng được phần nào những ưu tư, lo lắng cho người thân của quý bạn.

Bs Trần Công Bảo

Mùa Lễ TẠ ƠN năm nay sao lạ quá? Nó âm thầm đến với mọi người... không tưng bừng vui vẻ như mọi năm, khi mỗi tiểu gia đình vài ba người chỉ lặng lẽ tổ chức buổi tiệc nhỏ trong từng mái ấm riêng... Người ta giờ đây không còn được tụ họp hay sum vầy bên đại gia đình và bạn bè trong những buổi tiệc thịnh soạn và âm áp đầy tiếng cười và trò chơi vui nhộn như thuở nào... để cùng TẠ ƠN Thượng Đế, Đất Trời, Quốc Gia, Dân Tộc, Tổ Tiên, Ông Bà, Cha Mẹ, Thầy Cô và biết bao người

mặt trong buổi họp ngày Thứ Năm này sẽ được chia phần... " Và thật đúng như vậy, Anh ấy đã mua 10 vé số và post lên email để gửi cho các HDTN xem và cùng dò số cho vui. Anh nói thêm: "Càng đông càng vui & càng hên càng vui nha mấy Bác."

Mặc dù Thư Mời Họp Mặt do Trưởng Bầu Chương gửi ra vào ngày 22/11/2020, nghĩa là chỉ cách buổi họp có 4 ngày thôi, vậy mà đã có 37 HDTN chính thức tham gia cuộc họp Online và 13 HDTN báo tin đã cố gắng vào mạng để

thân quen nữa... Con Covid-19 tai ác đầy quyền lực đã buộc dân Hoa Kỳ cũng như cư dân toàn thế giới giờ đây sống chậm lại và tự cách ly mình với những người thân trong gia đình, với bạn bè thân quen, kể cả với đồng nghiệp của mình... Mỗi giao hảo giữa người với người giờ đây trở nên lạnh nhạt, xa vắng, có khi đến thờ ơ... khi đám tang của vài người quen mình không được đến dự và tiễn đưa họ đến nơi an nghỉ cuối cùng... Dù muốn dù không, tất cả chúng ta đều phải cố gắng **thích nghi** với hoàn cảnh mới và cố gắng sống sót từng ngày để chờ đợi Ngày Mai Trời lại Sáng...

Trong không khí se lạnh của mùa Đông đang tới, các HDTN ở khắp mọi nơi vẫn nhớ đến nhau và vô cùng vui mừng khi có dịp được gặp gỡ thăm hỏi nhau qua diễn đàn Online - 2020 FRIENDSGIVING MEETING do Trưởng Bầu Chương (GĐBH Nam Cali) và Trưởng Đào Ngọc Minh (Làng Trưởng LBH Vùng Vịnh - Bắc California) kết hợp tổ chức vào đúng ngày Thanksgiving - Thứ Năm 26/11/2020 từ 10:00 AM đến 11:00 AM - giờ California. Xin cho một tiếng AAA ... thật lớn cho hai Trưởng Bầu Chương và Ngọc Minh.

Ngoài ra, Tr. Bầu Chương còn báo một tin hấp dẫn nữa là Anh sẽ tặng 10 vé xổ số POWERBALL cho cả nhà; được biết giải độc đắc Powerball đã lên tới 210 triệu US dollars. Anh nói: " Nếu Trời thương mà 1 trong 10 vé này trúng độc đắc thì tất cả những người nào có

dự họp, nhưng vì sự cố kỹ thuật không biết cách làm sao để vào mạng nên đành chịu, không thể gặp mặt các anh chị em được. Điều này thật dễ hiểu; vì đa số các HDTN tuổi đều từ 6-7-8 bó trở lên nên vấn đề lên online để ZOOM MEETING thì quả là một "thử thách" nếu không có người giúp... Như vậy là nếu trúng số độc đắc kỳ này thì tất cả 50 HDTN trên sẽ được chia phần...

Ngay sau buổi họp, Trưởng Ngọc Minh text cho Anh Bầu Chương và Mỹ Phương thêm 5 vé số POWERBALL nữa, gọi là 5 vé Bonus do Chị Mỏ Nhọn tặng, cộng vào 10 vé của Bầu Chương để gửi ra cho cả nhà.

Thật ra thì chuyện hy vọng trúng vé số chỉ là chuyện nhỏ... Các HDTN bị cấm cung đã 8 tháng qua nên nhớ nhau da diết và đã hăng hái vào Link để chuyện trò hỏi thăm nhau rôm rả từ đầu giờ hẹn: các Tr Bầu Chương, Ngọc Minh, Thu Ba, Lê Dũng, Phạm Dzũng, Hồ Đăng, Cửu Lâm, Nguyễn Hương, Lê Hạnh, Xuân Huệ, Bích Ngọc, Thu Cúc, Xuân Sang, Mỹ Phương, Đình Phước, Linh Chi, Loan Anh, Ái Chủng, Mai Nghĩa, Đức Đệ, Phan Hà, Minh Tâm, Quan Vinh, Kim Ân, Ánh Minh, M Châu Trong Tiến, Trần Nghĩa, Ngọc Thực, Nguyễn Nhac, Ái Nguyệt, Nguyễn T Nam, Ngọc Ánh, Phi Hùng .v.v. từ các LBH: Quảng Tế, Houston, San Diego, Seattle - Washington, Vùng Vịnh, GĐBH Nam Cali .v.v. đều có mặt hoặc gọi vào.

Lâu ngày không gặp nhau nên thấy ai nấy

đều tươi trẻ ra nhờ được chăm cung kỹ trong nhà và có thời gian để thi thố tài nấu ăn, săn sóc vườn tược hoặc làm những việc mình ưa thích xung quanh nhà... Mọi người hỏi thăm và chúc nhau sức khỏe, rồi cùng đùa vui chọc phá nhau. Anh Lê Anh Dũng, Chị Loan Anh, Chị Mỏ Nhọn và Anh Bầu Chương thay phiên nhau đọc thơ và hát những bài ca tự chế về COVID khiến mọi người cười lăn ra. Riêng Trưởng Hồ Đăng thì bị "complaint" v mỗi lần thấy email Anh gửi đến thường là chỉ "Cáo Phó" và "Phân Ưu" nên ai nấy cũng "ớn" lắm... Mỹ Phương thấy Anh Hồ Đăng bị "tấn công" như vậy nên vội bênh ngay: "Các Anh Chị nói đùa để chọc Anh Hồ Đăng thôi; chớ em thấy công việc của Anh Đăng rất vất vả vì đôi khi lỡ viết sai 1 chi tiết nhỏ nào thì cũng dễ bị "rầy" lắm đó. Thật ra, nhờ có Anh Đăng mà các Trưởng mình ở khắp nơi biết được Tin Buồn của một Trưởng nào đó để thăm hỏi và chia buồn với nhau; đó là một việc làm rất quý và có ý nghĩa..."

Buổi ZOOM Meeting dự định chỉ kéo dài 1 tiếng đồng hồ thôi, nhưng các ACE nói chuyện với nhau vui vẻ quá nên quên hết giờ. Nhân dịp này, Trưởng Nguyễn Xuân Huệ - Làng Trưởng LBH Quảng Tế thông báo với bà con về việc hủy bỏ TRẠI BÁCH HỢP IV vì nạn COVID-19 kéo dài quá lâu. Ai nấy nghe tin cũng buồn vì đa số đang mong sẽ có Trại khi COVID qua đi...

Chị Mỏ Nhọn kể cho mọi người nghe chuyện tháng 9 vừa qua LBH Vùng Vịnh có tổ chức 2 cuộc họp mặt mini ở Oakland (nhà Tr. Lê Văn Tĩnh) và ở San Jose (nhà Mỏ Làng) để đón Tr. Chu Bạch Yến bên Texas qua thăm. Lúc đầu dự định chừng 7-8 người dự thôi; nhưng cuối cùng các HDTN nghe tin cũng tụ họp lại thành trên dưới 20 người cùng ăn uống và vui chơi với nhau. Cũng may sau đó về nhà không ai bị "hề hấn" gì nên cũng "hú hồn"...

Và mới đây các Trưởng Niên Vùng Vịnh dự tính tổ chức Lễ Giỗ đầu tiên của Cố Tiên Chỉ

NGUYỄN ĐÌNH TUẤN ở Nhà Thờ, rồi sau đó sẽ cùng nhau dùng cơm trưa tại sân vườn của một nhà hàng gần đó. Thế nhưng, cuối cùng vì nạn COVID gia tăng quá nhanh trong mùa lạnh và mùa lễ nên Thống Đốc California ra lệnh cấm tụ họp nơi Thờ Phụng Tôn Giáo và tại các nhà hàng. Thế là các Anh Chị Em chỉ biết nhờ Cha xin lễ cho Cố Tiên Chỉ và ai nấy ở nhà mở Tivi để dự lễ Giỗ online.

Nhân đây, Mỏ Làng cùng các HDTN LBH Vùng Vịnh kính xin chúc mừng Tr. NGUYỄN VĂN HIỆP - Tân Tiên Chỉ của Làng (hình A, Trưởng mặc áo xanh blue tay dài và đứng thứ tư từ phải đếm qua), vừa mừng sinh nhật trên 8 bó của Trưởng vào mùa lễ này.

Khi các HDTN xôn xao hỏi nhau chừng nào mình mới được đi trại với nhau nữa đây? Chị Ngọc Minh an ủi các Trưởng hãy cố gắng giữ gìn sức khỏe cho thật tốt để một mai không còn COVID nữa, thì Làng Bách Hợp Vùng Vịnh sẽ host Trại 2021 COVID SURVIVAL để mọi người cùng đến chung vui với nhau. Nghe như vậy, ai nấy đều nở nụ cười tươi...

Nghĩ đến giấc mơ "trúng số độc đắc POWERBALL", các Trưởng sôi nổi lên kế hoạch sẽ sử dụng một phần số tiền thưởng để xây vài Câu Lạc Bộ HDTN, mua vài đất trại Hướng Đạo để các HDS đến cắm trại FREE, làm các công tác từ thiện, v...v Thật là vui ghê!

Buổi họp cứ thế kéo dài mãi đến 12:30 PM. Mọi người lật đật từ giả nhau để còn lo nấu nướng và tổ chức buổi tiệc Thanksgiving tối nay cho tiểu gia đình mình. Nguyện cầu Ông Trên cho cơn đại dịch chóng qua để tất cả muôn vật được vui hưởng cuộc sống bình thường trở lại để cho con người ngày càng xích lại gần nhau hơn, hiểu và thông cảm nhau hơn để Thế Giới được an bình và hạnh phúc.

Trịnh Mỹ Phương
(**Phượng Hoàng Nhiệt Thành**)
Mỏ LBH Vùng Vịnh - Bắc California
San Jose, 28/11/2020

Các quý ông, quý bà 80 tuổi trở lên chỉ cần nhớ:

* **Đêm Bảy:** ngủ trên 7 giờ trong một đêm

* **Ngày Ba:** một ngày ăn vừa phải ba bữa hay thêm một chút.

* **Vô ra không tính:** mỗi lần đi ra hoặc đi vô, nhớ uống nhiều nước.

MỘT

Câu châm ngôn thứ nhất:

“Trong thiên hạ, không có chuyện làm biếng mà có thể có một thân thể khỏe mạnh.”

HAI

Câu châm ngôn thứ hai:

- Với những việc không vui của dĩ vãng và nghịch cảnh, không thấy khó chịu.
- Đối với những ngày sắp tới không có ước vọng quá cao, nhưng luôn cầu bình an hạnh phúc.

BA DƯỠNG

1. Bảo dưỡng.
2. Dinh dưỡng.
3. Tu dưỡng.

BỐN KHÔNG

1. Không bận tâm tuổi tác.
2. Không bận tâm tiền tài.
3. Không bận tâm con cái.
4. Không bận tâm buồn phiền.

NĂM PHÚC

1. Có thân thể mạnh khỏe, gọi là phúc.
2. Có vui thú đọc sách, gọi là phúc.
3. Có bạn bè tri kỷ, gọi là phúc.
4. Có người nhớ đến mình, gọi là phúc.
5. Làm những việc mình thích làm, gọi là phúc.

SÁU VUI

1. Một vui là hữu nhưng không nghĩ.
2. Hai vui là con cái độc lập.
3. Ba vui là vô dục tác cương.
4. Bốn vui là vui về vấn tâm mà không xấu hổ...
5. Năm vui là có nhiều bạn hữu.
6. Sáu vui là tâm tình không già

BẢY SUNG SƯỚNG

1. Biết đủ thường sung sướng.
2. Biết giải trí khi nhàn rỗi.
3. Biết đắc chí tìm niềm vui.
4. Khi cấp thời biết tìm niềm vui.
5. Biết dùng người làm vui.
6. Biết vui khi hành thiện.
7. Bình an là vui nhất.

TÁM CHỨT XÍU

1. Miệng ngọt ngào thêm một chút nữa.
2. Đầu óc hoạt động thêm một chút nữa.
3. Nóng giận ít thêm một chút nữa.
4. Độ lượng nhiều hơn một chút nữa.
5. Lòng rộng rãi thêm một chút nữa.

6. Làm việc thêm một chút nữa.
7. Nói năng nhẹ nhàng thêm tí nữa.
8. Mỉm cười nhiều thêm chút nữa.

CHÍN THƯỜNG

1. Răng thường ngậm.
2. Nước miếng thường nuốt.
3. Mũi thường vê.
4. Mắt thường động.
5. Mặt thường lau.
6. Chân thường xoa (bóp).
7. Bụng thường xoa.
8. Chi thường vươn.
9. Hậu môn thường co bóp.

MƯỜI NGUYÊN TẮC KHỎE MẠNH

1. Ít thịt, nhiều rau.
2. Ít mặn, nhiều chua.
3. Ít đường, nhiều trái cây.
4. Ít ăn, nhai nhiều.
5. Ít áo, tắm nhiều.
6. Ít nói, làm nhiều.
7. Ít muốn, bố thí nhiều.
8. Ít ưu tư, ngủ nhiều hơn.
9. Ít đi xe, đi bộ nhiều.
10. Ít nóng giận, cười nhiều hơn.

Nếu 10 điều trên nếu thấy quá nhiều và khó nhớ; xin các quý ông, quý bà chỉ cần nhớ:

- 1) Đêm Bảy: ngủ trên 7 giờ trong một đêm
- 2) Ngày Ba: một ngày ăn ba bữa vừa phải hay thêm một chút.
- 3) Vô ra không tính: mỗi lần đi ra hoặc đi vô, nhớ uống nhiều nước.

**Nguồn internet
Hùng Đào chuyên đăng**

Đính Chính

Báo LL số mùa Thu 2020 BBT đã ghi nhầm ngày tháng trong phần Củi Lửa, nay xin được đính chính lại cho đúng. Thành thật cáo lỗi cùng quý độc giả và Tr. Phụ trách tài chánh.

Đã ghi nhầm:

II/ CHI

-Chi phí báo Liên Lạc số mùa Xuân \$ 373.94

Tổng cộng quỹ hiện có (30/6/2020) \$2,760.64

Xin đính chính lại:

II/ CHI

-Chi phí báo Liên Lạc số mùa Hè \$ 373.94

Tổng cộng quỹ hiện có (30/9/2020) \$2,760.64

Tin nhắn:

Năm 1966, mấy ngày đầu nhập học, trường tiểu học Xóm Củi, Sài Gòn, gần chân cầu Nhị Thiên Đường, vào buổi sáng, có một Trường Hướng Đạo, tuổi phải ngoài 20, đến trường tiểu học Xóm Củi, xin ông Hiệu trưởng, gom 2 lớp một, cả trăm em, ngồi vòng tròn ngoài sân trường, làm trò vui, ca hát, để rủ các em này đi sói con. Nếu Trường nào đã làm như vậy, xin vui lòng liên lạc Sói Đầm Đạm Lê Đình Đăng. Vì nhờ buổi sinh hoạt Hướng Đạo ca hát đó mà 23 năm sau em đã chính thức gia nhập phong trào Hướng Đạo.

dangdinhle9@verizon.net

My phone: 571-437-4138

Thành thật cáo lỗi:

Xin cáo lỗi vì lý do lâm trọng bệnh nên Beo không thể trả lời mail, tin nhắn, điện thoại... vì sức khỏe suy kiệt trong 3 tuần nằm bệnh viện.

Chân thành cảm tạ Quý Trường, ACE Hướng Đạo và độc giả báo LL đã thăm hỏi và góp lời cầu nguyện giúp Beo vượt thoát khỏi căn bệnh hiểm nghèo. Thân quý.

TÀI CHÁNH VP HĐTN (Quý 4/2020) \$-USD

1/ Quỹ trại Bách Hợp \$ 00.00

2/ Quỹ sinh hoạt VP HĐT

a/ Thu & Chi \$ 00.00

Tồn quỹ cuối quý 3 / 2020 \$ 1,020.00

Tổng số tiền hiện đang có tính đến cuối quý 4/2020 (cuối tháng 12/2020) là: \$1,020.00

CỦI LỬA BÁO LIÊN LAC (\$ - USD)

I/THU: a/ Thu tháng 10 / 11 / 12 / 2020

1-Tr. Đức Phạm (Oklahoma) \$30.00 USD

2- Tr. Phương Thu (Canada) Gia đình Tr.

Trần Văn Khắc \$100.00CAD = \$76.08USD

3-Xóm Tùng Nguyên(Úc Châu) gửi yểm trợ

VP HĐTN \$100.00AUD, Báo LL \$200.00AUD

Tổng cộng \$300.00AUD = \$280.00USD

Báo LL Nhận \$200.00AUD = \$186.00USD

*** Trường Niên ủng hộ tổng cộng \$US 292.08**

b/ Tiền lời ngân hàng 3 tháng :

10+11+12/2020 = \$00.21

c/ Quỹ kỳ trước còn lại \$2,760.64

Tổng cộng (a+b+c) = \$3,052.93

II/ CHI

- Chi phí báo LL số mùa Thu \$578.89

Tổng cộng quỹ hiện có (31/12/2020) \$2,474.04

HỖ TRỢ TÀI CHÁNH CHO VP HĐTN

XIN LIÊN LAC QUA ĐỊA CHỈ:

- Tr. Trần Xuân Đức VPT VP HĐTN

- Tr. Phan Thị Nam Thủ quỹ VP HĐTN

13502 Paysen Dr

Westminster, California 92683

Phone # (714) 722 5119

CỦI LỬA YỂM TRỢ BÁO LIÊN LAC XIN GỬI VỀ

TRƯỜNG PHỤ TRÁCH TÀI CHÁNH CỦA BBT:

Hương Nguyễn.

4119 Lake Cypress Cir.

Houston, TX 77068

TRẠI BÁCH HỢP IV

THÔNG BÁO BÃI BỎ TỔ CHỨC TRẠI BÁCH HỢP IV NĂM 2021 Ngày 25 tháng 11 năm 2020

Kg Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên
Kg Ủy Viên Liên Lạc & Phát Triển HĐ Trưởng Niên
Kg Quý Gia Đình, Làng, Xóm Bách Hợp Trưởng Niên
Kg Quý Trưởng Niên.

Ban Tổ Chức TRẠI BÁCH HỢP IV Trân trọng Thông báo cùng Quý Trưởng :
Xét rằng tình hình dịch bệnh Covid 19 vẫn còn tiếp tục lây lan, chưa biết đến thời điểm nào chấm dứt....

Vì để bảo toàn sức khỏe quý Trưởng.

Ban Tổ chức Trại quyết định :

1. Bãi bỏ tổ chức Trại BH IV tháng 05 năm 2021

Tại địa điểm Celebrity Ranch 39375 San Ignacio Road Hemet, CA 92544.

2. Trại phí sẽ được hoàn trả lại Quý Trưởng.

Mọi thắc mắc về việc hoàn trả Trại phí xin quý Trưởng liên lạc với:

Trại Phó Trại BH IV Tr. Vân Bùi

Địa chỉ email: mail@vanrealtyfunding.com

Hoặc phone : (619) 302-0562.

Thật đáng tiếc cho chúng ta không thể cùng nhau hội ngộ BH IV trong năm 2021, nhưng hy vọng nhiều sẽ gặp lại nhau sau bao ngày chia tay ở BH IV - 2022.

Mong thay.

Luôn cầu chúc quý Trưởng nhiều sức khỏe, nhiều niềm vui và nhiều may mắn.

TABTT.

Thay mặt Ban Tổ chức

Trại Trưởng

Ngựa Vui Tính Nguyễn Xuân Huê.

Ban Tổ chức Trại BH IV kính gửi :

-Văn Phòng HĐ Tr. Niên nhờ phổ biến.

-Ban Cố Vấn Trại BH IV để tường

-Ban Điều Hành Trại BH IV để tường.

-Hồ sơ Lưu.

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN
13502 Paysen Dr. Westminster, CA 92683
Email hdtvvn1822@yahoo.com - Phone (714)722-5119

THÔNG BÁO

TB04/VP.HĐTN18-22/Ngày 4/12/2020

Trích yếu : V/v Thành lập Xóm Bách Hợp Bạch Mã Texas

Tham chiếu: - Email Ngày 1/11/2020 từ Trưởng Lê Văn Phước về việc thành lập Xóm Bách Hợp Bạch Mã và thành phần nhân sự.
- Email Ngày 2/12/2020 từ Trưởng Chu Bạch Yến về: Danh Xưng, Thành Viên và chi tiết các Địa Chỉ Liên Lạc cần thiết.

Kính gửi:

- Toàn thể thành viên các Đơn Vị Làng/Xóm/GiaĐình Hướng Đạo Trưởng Niên.
- Tr. Nguyễn Thị Hai, Xóm Trưởng Xóm Bách Hợp Bạch Mã Texas.
- Tr. Nguyễn Tăng Bình, Đặc trách báo Liên Lạc HĐTN.
- Tr. Nguyễn Trung Tường, Thư Ký VP.HĐTN.
- Tr. Vũ Hồng Chương, Phụ trách Trang nhà HĐTN.
- Tr. Phan Thị Nam Thủ Quỹ VP.HĐTN.

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên nhiệm kỳ 2018-2022 trân trọng thông báo: Ngày 17 Tháng 10 Năm 2020, một số Trưởng Niên tại Fortworth - Dallas - Texas đã thành lập Đơn Vị Hướng Đạo Trưởng Niên. Danh Xưng **XÓM BÁCH HỢP BẠCH MÃ TEXAS**. Với Ban Điều Hành:

Xóm Trưởng: Hải Ngưu khéo léo Nguyễn Thị Hai
Email: a_hainguyen0016@yahoo.com
Phone: 817/271.9893

Thư Ký: **Ngựa** lồng Lê Văn Phước
Email: phuocai92@gmail.com
Phone: 214/6794874

Liên Lạc: Thiên Nga tử mĩ Chu **Bạch** Yến
Email: cuongyen75@yahoo.com
Phone: 469/688.3148

Thông báo này được phổ biến rộng rãi, đăng trên Website HĐTN, và đăng trên báo Liên Lạc số mùa Đông 2020.

TM: VP.HĐTN 2018-2022
Văn Phòng Trưởng,
Gấu Châm Chỉ /Trần Xuân Đức

Nơi nhận: - HĐTN Để kính tường.
- Các Trưởng phân hành: Để thực hiện các Trách vụ
- Hồ sơ - Lưu.

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM

VĂN PHÒNG HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

13502 Paysen Dr. Westminster, CA 92683

Email hdtvvn1822@yahoo.com - Phone (714)722-5119

**DANH SÁCH CÁC ĐƠN VỊ HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN
LÀNG - XÓM - GIA ĐÌNH (BÁCH HỢP)
(JAN 01-2021)**

- 01- Làng Bách Hợp Bạch Đằng, Boston.
- 02- Làng Bách Hợp Calgary - Canada.
- 03- Làng Bách Hợp Charlotte, North Carolina.
- 04- Làng Bách Hợp Dallas, Texas.
- 05- Làng Bách Hợp Florida.
- 06- Làng Bách Hợp Hoa Lư, Hamburg - Đức.
- 07- Làng Bách Hợp Houston, Texas.
- 08- Làng Bách Hợp Hồng Bàng, San Diego, California.
- 09- Làng Bách Hợp Hùng Vương, Frankfurt/Main - Đức.
- 10- Làng Bách Hợp Lyon, Rhones, Alpes - Pháp.
- 11- Làng Bách Hợp Melbourn - Úc.
- 12- Làng Bách Hợp Montréal - Canada.
- 13- Làng Bách Hợp Nam Quan - Pháp.
- 14- Làng Bách Hợp Orlando, Florida.
- 15- Làng Bách Hợp Ottawa - Canada.
- 16- Làng Bách Hợp Portland, Oregon.
- 17- Làng Bách Hợp Quảng Tế, Nam California.
- 18- Làng Bách Hợp Sacramento, California.
- 19- Làng Bách Hợp San Diego, California.
- 20- Làng Bách Hợp Seattle, Washington.
- 21- Làng Bách Hợp Tân Hương.
- 22- Làng Bách Hợp Toronto - Canada.
- 23- Làng Bách Hợp Vạn Hồ, Minneapolis.
- 24- Làng Bách Hợp Vạn Kiếp, San Diego, California.
- 25- Làng Bách Hợp Vũng Vịnh, Bắc California.
- 26- Làng Bách Hợp Washington - DC.
- 27- Xóm Bách Hợp Bạch Mã, Texas.
- 28- Xóm Bách Hợp Oklahoma.
- 29- Xóm Bách Hợp Tùng Nguyên, Canberra - Úc.
- 30- Gia Đình Bách Hợp Nam California.

Cái ngày sáng sửa ...

Sáng tác ngẫu hứng dựa theo nhạc phẩm "Túp Lều Lý Tưởng"

Từ ngày Cô Vít lây lan cuộc sống thật buồn!
Từ ngày Cô Vít lây lan mình nhớ anh em!
Bọn mình xa vắng khát khao từng phút bên nhau:
Ta mơ một tách cà phê
Ta mơ một chén trà nồng
Cùng ngồi chuyện vãn dưới trăng và sao...
Cùng ngồi nghiền ngẫm với gió và mây...

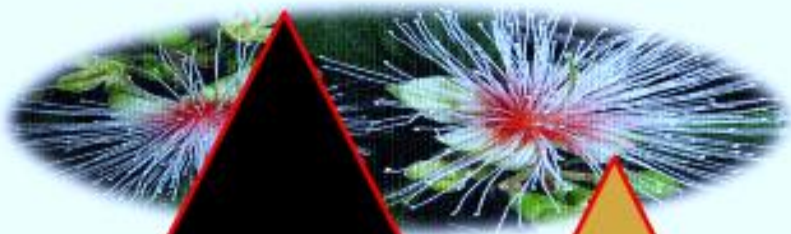
Rồi mình mơ ước mỗi đêm ngồi hát cùng bầu!
Rồi mình tha thiết hát lên từng khúc vui thay!
Từng đàn ong bướm tung tăng lả lướt bên nhau
Ta mơ mình sớm đoàn viên
Ta mong mình đến Trại Hè
Đời mình hạnh phúc vẫn mơ từng đêm
Đời mình đẹp quá có ai bằng ta...

Cái ngày sáng sửa của Anh và của Em!
đâu đâu nào Anh ơi
Cái ngày sáng sửa của Em và của Anh!
đâu đâu nào Em ơi
Cái ngày sáng sửa đó ta xây bằng tâm bằng tình
không ai bền gan bằng mình
khi ta cố gìn một đường đi xinh...

Đời mình không chắc dễ mua mạng sống bằng tiền!
Vì tiền chưa chắc đã cho mạng sống hưng yên!
Tình nghèo hai đứa ước mơ chỉ bấy nhiêu thôi
Ta mơ một tách cà phê
Ta mơ một chén trà nồng
Ngày nào Cô Vít vút bay thật xa
Ngày nào Cô Vít thoát khỏi đời ta

Trịnh Mỹ Phương
(Phượng Hoàng Nhiệt Thành)
Mỗ Làng Bách Hợp Vùng Vịnh - Bắc California

Halloween

Merry Christmas

Happy Thanksgiving

Tết Tưng Thụ

2021
HAPPY NEW YEAR

Địch Covid-19

Yhớ

Là Hai Thu Đang

Sức Khỏe - An Vui - May Mắn